

[28th April 1959]

- 3 Sri T. T. Daniel.
- 4 „ P. G. Karuthiruman.
- 5 „ V. K. Kothandaraman.
- 6 „ B. K. Linga Gowder.
- 7 „ K. Sattanatha Karayalar.
- 8 „ M. P. Subramaniam.
- 9 „ R. Subramaniam.
- 10 „ V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
- 11 „ C. R. Ramaswami.
- 12 „ P. Ramachandran.
- 13 „ A. P. C. Veerabahu.
- 14 „ K. R. Viswanathan.

As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, fourteen, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee on Public Accounts for the year 1959-60.

Under rule 171 (2) of the Assembly Rules, the Hon. the Minister for Finance is an ex-officio member of the Committee.

Under rule 172 of the Assembly Rules, I nominate Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar as the Chairman of the Committee.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, “ I beg leave to introduce the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill ^a, 1959, and move—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959, and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

- Sri C. Muthia.
- „ V. Sankaran.
- „ R. Srinivasa Iyer.

^a Published in *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 13th April 1959.

28th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sri S. Lazar.

„ V. S. Manickasundaram.

„ T. V. Sannasi.

„ T. S. Swaminatha Odayar.

„ T. Karia Gounder.

„ V. K. Ramaswamy Mudaliar.

„ K. Ramachandran.

„ T. Veluchami.

„ C. Natarajan.

„ S. Pakkirisami Pillai.

„ D. S. Anthimoolam.

„ N. K. Palanisami.

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.”

Sri, the Madras Religious and Charitable Endowments Act, 1951, came into force on 30—9—1951. Some of the sections of the Act were held *ultra vires* of the State Legislature by the High Court and the Supreme Court. Aking into consideration the judgments of the High Court and the Supreme Court that Act was amended by the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Act, 1954.

When the Act of 1951 was being amended in 1954, it was felt that certain other sections of the original Act also required revision. But as the judgments of the Courts practically rendered the original Act largely inoperative and as there was no time to consider all the amendments in detail, the Government confined themselves to those amendments that were urgently necessary then, in order to remedy the situation created by the judgments of the Courts. It was also considered then that the Government should go into the provisions of the original Act in detail and amend it suitably in course of time. Some of the sections of the Madras Act XIX of 1951 as amended by the Madras Act XXVII of 1954 also require revision in view of the later decisions of the High Court and the Supreme Court. Certain difficulties are also being experienced in the working of the Act by the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department. The Government have therefore brought forward this Bill to remedy the defects pointed out by the Courts and also to remove the difficulties experienced by the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department.

I shall now indicate the important provisions of the Bill which need special attention.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th April 1959]

According to section 3 of the existing Act, charitable endowments can be notified only if there is mismanagement. There is no provision for notifying such institutions where the trustee or trustees voluntarily apply for or express his or their willingness to the extension of the provisions of the Act. Sub-clause (4) of clause 3 provides for notifying such institutions also at the instance of the trustee even though there is no mismanagement.

Under section 4 of the existing Act, the Government can exempt from the operation of any or all the provisions of the Act, such institutions as are under the control of the Official Trustee or Administrator-General. It is considered desirable to have a general provision to exempt any institution for good and valid reasons. The existing provision has been revised suitably.

The High Court on a writ petition contended that the several items of endowments created under a trust deed for performance of several items of service or charity should be treated as separate trusts for respective service or charity and that the demands issued on the aggregate of the income of several trusts created by a single founder were incorrect and unenforceable. This decision caused heavy loss in contribution of cost of audit due to the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department. In order to overcome this difficulty, explanation (1) has been added under clause 6 (18) to treat such cases as a single endowment.

Temples or specific endowments attached to temples in other States have properties in this State. Under the present Act, these properties cannot be controlled by the Government. Explanation (2) to clause 6 (18) provides for the control of such properties also.

Regarding clause 16, it has been considered necessary to clothe the Assistant Commissioners who are Chairmen of the Area Committees with more powers to act in times of emergency and in cases where the Area Committee fail to discharge the functions properly. In order to achieve this object, the existing section 14 has been amplified. Under the revised provision, the Assistant Commissioner is also entitled to vote on all questions before the Area Committee.

Regarding clause 23, the courts have observed that section 21 of the existing Act gives unrestricted powers to the officers to enter the premises of religious institutions. Though the section provides for a notice to be given, the words 'if practicable' make it vague. It has therefore been decided to make it obligatory on the part of the officers to give notice of their intending inspection. Then as the trustees may object to the officers entering the premises even to do normal routine duties, it has been provided in the Bill that

28th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

notice should be given only when the 'Sanctum Sanctorum or Pooja Gruha' or any other place held specially sacred is to be visited. The new clause gives effect to the object in view.

Under the existing provisions, no action can be taken against a trustee if in the course of an inspection, it is found that the trustee or any other person having concern in the administration of an institution has misappropriated or fraudulently retained any money or other property or incurred irregular, illegal or improper expenditure or failed or omitted to recover moneys or other property belonging to the institution unless and until it is brought in audit report which is always belated. Clause 32 (3) enables the Commissioner to take necessary action against the person concerned immediately the defects are noticed.

As for clause 34, both the High Court and the Supreme Court have held sub-section (2) of section 30 of the existing Act which requires the trustee to give due regard to the general and special instructions of the Commissioner invalid for the reason that it imposes unreasonable restrictions on the trustee. As the decision of the Courts mainly relates to Maths, they have been excluded from the scope of this provision. As the Supreme Court was only against 'the fettering' of the discretion of the trustees by the orders of the Commissioner and as there was no objection to the issue of the instructions by the Commissioner for the guidance of the trustees, suitable provision has been made in clause 34 that the trustees shall be guided by such general or special instructions as may be given by the Commissioner.

According to the provision in section 31 in the existing Act, the Commissioner is empowered to order the appropriation of any available surplus fund of religious institutions to religious, educational or charitable purposes. This provision has been held invalid by the Courts, the main objection being against compelling the trustee to spend the surplus funds even against his will. Clause 35 of the Bill replaces the existing section 31 and it provides for the trustee to take the initiative for the appropriation of surplus fund with the previous sanction of the Commissioner. It also provides for the trustee to appropriate the accumulated surplus also for the purposes specified in sub-clause (1) of clause 64 of the Bill. As the Court held that section 31 of the existing Act to be invalid and unenforceable against Madathipathis, the reference to 'Maths' has been omitted from this section.

Clause 37 of the Bill vests the jurisdiction relating to specific endowments attached to maths with the Commissioner in view of the preferential treatment shown by the Courts in respect of them.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th April 1959]

Clause 42 of the Bill lays down that no suit application or appeal pending before a Court to which a religious institution is a party shall be withdrawn or compromised by the trustee except with the previous sanction of the Commissioner. In effecting compromise of legal proceedings, the trustees at times act without any regard to the interests of the institution. It may not be possible to make good the loss, if any, after the act is committed or the mischief is done. This new clause is intended to prevent such loss.

Under the provisions in section 51 of the existing Act, the submission of the proposals to fix dittain or scale of expenditure is left to the discretion of the trustee. Clause 56 makes it obligatory on the part of the trustee to submit proposals fixing the dittain or scale of expenditure to the area committee or the Commissioner.

Under section 58 (8) of the existing Act, the powers to settle a scheme for Maths is exercised by the Commissioner or by the Deputy Commissioner if the power is delegated to him. In view of the preferential treatment accorded by the Courts to the Maths and the trustees thereof, it is proposed to vest the power to settle schemes for Maths in the Commissioner only. He cannot delegate the exercise of this power to the Deputy Commissioner.

Chapter VII in the Bill is a new provision and it provides for the eviction of unauthorized encroachments as well as the eviction of legally authorized occupation by way of licence or lease granted by temples which mar or is likely to mar the artistic beauty or religious atmosphere of temple premises. Clause 81 of the Bill provides for the setting up of a tribunal to enquire and determine the compensation payable to the lessees or tenants or licensees whose lease or tenancy or contract is sought to be terminated prior to its normal term.

As it may not be possible for any Area Committee to scrutinize the budgets, and review the audit reports of the religious institutions under its jurisdiction, the powers to scrutinize and sanction budget and to review the audit report of religious institutions which has hitherto been vested in the Area Committee has now been vested in the Assistant Commissioner. Clauses 84 and 86 provide for this.

In clause 90 of the Bill, provision has been made for the establishment and maintenance of a provident fund for the Executive Officers of religious institutions.

Clause 95 of the Bill is a new provision. Cypres application of surplus funds is a laborious process. The need for renovation and preservation of poor and important temples is keenly felt for

28th April 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

a long time. Clause 95 provides for the constitution of a separate fund called the Hindu Religious and Charitable Endowments Common Good Fund out of the contributions voluntarily made by the religious institutions from their surplus funds for the renovation and preservation of needy temples.

New clause 98 of the Bill requires the executor of a will under which a bequest has been made in favour of a religious institution, to forward a copy of the will to the Deputy or Assistant Commissioner of the division where such will is registered.

It has been brought to the notice of Government that discrimination is being shown in certain temples while distributing *theertham* and *prasadam*s to the public on grounds of caste. The new clause 104 removes such discrimination, but at the same time protects the rights of *dianitaries* and *archakas* who are entitled to priority in the distribution of *prasadam* or *theertham*.

As the Bill is a Consolidated Bill, opportunity has been availed of to make the proposed enactment applicable also to all Hindu public religious institutions and endowments except the Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district. As regards the Incorporated Devaswoms and the Unincorporated Devaswoms in the transferred territory, a separate Bill has been prepared and it is awaiting the concurrence of the Government of India.

Sir, I have now briefly indicated the main purposes and features of this legislation. As the Bill is an important one, it is considered desirable that it should be referred to a Joint Select Committee of both the Houses of Legislature for detailed scrutiny. Any amendments to the Bill by the hon. Members will be considered by the Joint Select Committee. I request the House to accept this motion for referring the Bill to a Joint Select Committee."

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Legislative Assembly and 8 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959, and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

Sri C. Muthiah.

„ V. Sankaran.

„ R. Srinivasa Iyer.

[Mr. Speaker] [28th April 1959]

Sri S. Lazar.

,, V. S. Manickasundaram.

,, T. V. Sannasi.

,, T. S. Swaminatha Odayar.

,, T. Karia Gounder.

,, V. K. Ramaswamy Mudaliyar.

,, K. Ramachandran.

,, T. Veluchami.

,, C. Natarajan.

,, S. Pakkirisami Pillai.

,, D. S. Authimoolam.

,, N. K. Palanisami.

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959, be circulated for eliciting public opinion.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: We have got about 2½ hours to-day and 1½ hours tomorrow to discuss this Bill. I suppose the Hon. Minister will reply tomorrow. How long will the Hon. Minister take to reply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I will take about half an hour, Sir.

MR. SPEAKER: All right. Tomorrow, the Hon. Minister and the Leaders of Parties may speak. To-day, let us have general discussion on the Bill. I allot 10 minutes for each hon. Member. Now, hon. Member Sri Krishnamurthy will speak.

SRI N. K. PALANISAMI: What about me, Sir?

MR. SPEAKER: The hon. Member will get a chance later. Simply because the hon. Member has moved an amendment, it does not mean that he must speak first. Here, the custom is that even though an hon. Member might move an amendment, he might not speak at all. I presume the hon. Member will have an opportunity to speak later on. I cannot definitely say as it all depends upon the number of Members belonging to his party wishing to take part in the discussion. Even though an hon. Member has moved an amendment, he need not speak. That is the custom followed here. Now, hon. Member Sri Krishnamurthy may speak.

28th April 1959]

* SRI V. K. KRISHNAMURTHY : அவைத் தலைவர் அவர்களே, தீர்த்த குளத்தாலும், மூர்த்த தலத்தாலும், திருக் கோயில்களாலும் மெய்கண்ட நூல்களாலும், ஞானமிருத நூலாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தமிழகத்தில் மதத்திற்கு மறைவும், சமுதாயத்திற்குச் சரிவும், இறை நெறிக்கு இன்னனும் ஏற்பட்டிருப்பது வருந்துவதற்குரியது. இவை ஒத்த முறையில் பழங்காலத்தில் நிகழாமல் இல்லை.

MR. SPEAKER : May I request silence in the House.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : திருமுறைகளும், மெய்கண்ட நூல்களும் தமிழகத்தில் பாலினொழிய தமிழ் அறமும் சைவ சமயமும் நிலைத்து நிற்கா. சமண அலைகளும், பௌத்த அலைகளும் கரைபுரண்டு ஓடி தமிழகத்தை அலக்கணற்று, தமிழ் நாகரீகத்திற்கு நலிவு ஏற்படுத்தி, தமிழகம் வீழ்ச்சியுற்ற ஞான்று, 'மூத்தத் திருப்பதிகம்' பாடிய காரைக் கால் அம்மையார் அவர்கள் தலையால் நடந்து, திருவாலங்காட்டை வழி பட்டு, சைவ சமயத்தைக் காத்த பெருமை தாய்க் குலத்திற்கே உண்டு. இமந்த திருப்பதிகங்களைத் தமிழகம் பெற்ற அடுத்த நாள், தமிழ் சமய வளர்ச்சிக்கு உரிய மசோதா இன்று வந்திருப்பது, தமிழகத்தின் நன்னன் ஆகும்.

காலால் நடப்பது அறம் அன்று என்று உணர்ந்து, தலையால் நடந்து, இறைவனை வழிபட்ட திருவாலங்காடு தமிழருக்குக் கிடைத்தது. துக்க உபலைத் தொலைத்து, தாய் உடல் பெறுதற்கு தும்பக் குடலை எடுத்து இராம லிங்க அடிகள் வழிபட்ட திருத்தணிகை தமிழருக்குக் கிடைத்தது.

புற சமயங்கள் நுழைந்த பிறகு, கடவுள், உயிர், உலகம் ஆகிய இம் மூன்றும் என்பொருள் என்பதை உணர்ந்த திருமூலர் மூவாயிரம் திரு மந்திரங்களைத் தமிழகத்திற்கு அருளினார்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

என்று கூறி, வரிதே இறைவனை வழிபடுவதோடு நில்லாது சமுதாயத் திற்குத் தொண்டு செய்வதே இறை பணி என்று இயம்பினார்.

பலக் கடல் கடந்து, சாகா வரம் பெற தேவாரம் ஓதிய நாவுக்கரசர் 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்று கூறி, சமுதாயத் தொண்டு சிறந்தமுறையிலே ஆற்றினார். இறை வழிபாட்டை இயம்பியதோடு அல்லா மல், தமிழையும் தமிழ் இசையையும் இனிது வளர்த்தார்கள்.

சமணர்களுக்குப் பிறகு ஆழ்ந்த தமிழ்ப்பெண்கள் அனைத்தையும் புத்தயிர் பெற வைத்து, பதினான்கு பண்கள் இசை பாடி வழக்கத்திற்குக் கொணர்ந்தார்.

திருவாதிரைத் திருப்பதிகத்தின் ஓசை இசை நயத்தை மீண்டும் புதுப் பித்ததை உணர்ந்த வைணவக் கம்பர், இவ்வோசை நயத்தில் ஈடுபட்டு பேருவகை எய்தினார்.

தொல்காப்பியர் கண்ட தேவபாணிக்கு உரிய எண்சீரான்வந்த 'கொச்சு கொருபோகு' என்னும் பண்ணைப் பாடியது தொல்காப்பியர் கண்ட இசைக்கு மறுமலர்ச்சி அளித்ததாகும்.

ஞான சம்பந்தர் தமிழ் வழக்கின் சிறப்பையும், இசை நூலின் அறி வையும், மெய்ஞ்ஞான அறிவையும், தெய்வ இயல்பையும் இனதே இயம்பி, இருபது தமிழ்ப் பண்களைப் புதுப்பித்தார். இயற்கையோடு இரண்டாக கருந்த வாழ்வியலுக்கு அடிகோலி சைவத்தை நிலைநாட்டினார்.

[Sri V. K. Krishnamurthy] [28th April 1959]

சுந்தரர் சமத்துவத்தை முன்நிறுத்தி, பதினேழு தமிழ்ப் பண்களை நிறுவினார். சமுதாயத் தொண்டே சிறந்த தொண்டு என்று மூவரும் முழக்கிய நாவுக்கரசர் நாற்பத்தொம்பதாயிரம் பாமாலை பாடினார். ஞான சம்பந்தர் பதினாறாயிரம் பாமாலை பாடினார். சுந்தரர் முப்பத்தெட்டாயிரம் பாமாலை பாடினார். இவைகளைனத்தும் சிதம்பரத் திருக்கோயிலிலே புதைந்துக் கிடந்தன. எஞ்சியது போக, மிஞ்சியது இன்றுள்ள பாசரங்களே. இவர்கள் வரிதே இறைவனை வழிபடுவதோடு அல்லாமல், இயலையும், இசையையும், தெய்வ நெறியையும் இனிது வளர்த்தார்கள். இம் முறையில் அன்றே இந்தத் தொண்டு செய்தல் வேண்டும்.

இறை வழிபாடு அன்றாடம் நிகழ்வதைப்போல், அன்றாடம் திருமுறைகளின் பெருமைகளும், மெய்கண்ட நூல்களின் மாண்புகளும் பீண்டும் தமிழகத்தில் நிலவினாலொழிய, தமிழ் அறமும் சைவ சமயமும் நிலைக்கா.

தூய்மை எய்திய சைவத் துறவிகள், தமிழையே தெய்வமாகக் கண்டார்கள். தமிழ் மொழி அமைப்பை உற்று நோக்குங்கால், சைவ சித்தாந்தமே தமிழ் அமைப்பு ஆகவும், தமிழ் அமைப்பே சைவ சித்தாந்தமாகவும் விளங்குகின்றன. உயிர் என்றும், மெய் என்றும், உயிர்மெய் என்றும் எழுத்தை அமைத்து, 'உயிரில் இயக்கம் இன்மையான்' என்றும், 'மெய்யொடு இயையின் உயிரியல் திரியா' என்றும், 'மெய்யின் வழியது உயிர் தோன்றும்' என்று கூறியிருப்பதை ஆராயின், உயிருக்கு உருவம் இல்லை என்பது இனிது விளங்கும். இம்முறைதான் மெய்கண்ட பார் கண்ட சிவஞானபோதத்தின் கருப்பொருள்.

சைவ இலக்கியத்தைப் படைத்த சேக்கிழார் அருவத் திருமேனியையும் உருவத் திருமேனியையும், அருவுருவத் திருமேனியையும் நல்லுலகுக்கு நலின்ற உயர்தனிச் சிறப்புக்கு உவமை ஏது? அவர் படைத்த பாத்திரங்களுள் ஒரு மலமுடையவர், இருமலமுடையவர், மும்மலமுடையவர், இவைகளைப் படைத்த வாழ்வு இயலையும், சைவ சித்தாந்தத்தையும் இனிதே விளக்கினார்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் பேசுவது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. மசோதாவுக்குச் சம்பந்தம் உள்ளதாகச் சொல்லுங்கள்.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : இம்மசோதாவைத் துருவி ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, 64-வது பிரிவு ஒன்றே சைவ சமய வளர்ச்சிக்கு அரண் செய்கிறது. மாநில வழக்கு மன்றத்திலும், அனைத்திந்திய வழக்கு மன்றத்திலும் வழக்காடிய ஞானு ஏற்பட்ட மயக்கத்தை அழித்தொழிப்பதற்கே இம்மசோதா வந்துள்ளது என்றாலும், சேற்றில் செந்தாமரை என்பதற்கேற்ப இம்மசோதா வந்துள்ளது. என்றாலும், சேற்றில் செந்தாமரை என்பதற்கேற்ப, இம்மசோதாவின் 64-வது பிரிவு சமய வளர்ச்சிக்கு அரண் செய்கிறது.

மெய்கண்ட நூல்களின் தத்துவங்கள், போதிய அளவு பரப்பில் இல்லை, பரவலும் இல்லை. சாக்ரடீஸ் காலம் முதல் இன்றைய பெர்ட்ரண்டு ரஸ்ஸல் காலம் வரையில் தோன்றியுள்ள இறை விளக்க நூல்கள் அனைத்திலும் மிக மேலானது சிவஞானபோதம் ஆகிய மெய்கண்ட நூல்.

பன்னிரண்டு பாமாலை, 40 வரிகள், 216 சொற்கள், 624 எழுத்துக்கள், கடவுள், உயிர், மலம், மாயை, வினை, வீடுபேறு, இவ்வாறான் இயல்புகளையும் இனிதே விளக்கும் தெய்வ நூல் எம்மொழியிலும் எந்நாட்டிலும் இல்லை.

[28th April 1959] [Sri V. K. Krishnamurthy]

மெய்ப்பொருளை விளக்க, அளவை இயலை முன்றிறுத்தி, அற இயலை துணையாக்கி, நன்கு விளக்கும் தூய தெய்வீக நூல் சிவஞானபோதம். இச்சீரிய நூலைத் தொடர்ந்து 13 நூல்கள் உள்ளன. ஆக, மெய்கண்ட நூல்கள் 14, வையகம் உணர இல்லை. போப்பையர் அவர்கள் மொழி பெயர்த்த திருவாசகத்தினால் சைவ ஒளி மேல்புலம் சென்று பரவியது அவர் இல்லையாயின், சைவ ஒளி யாண்டும் தெரிந்திலது. ஜே. எம். நல்ல சாமி பிள்ளை அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த 14 மெய்கண்ட நூல்களும் இருக்கின்றன. அவை மடமோ, திருக்கோயிலோ, அமைச்ச ரவையோ முனைந்து பரப்ப இயலவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து மொழிபெயர்த்த இப் பதினான்கு நூல்களையும் அச்சிட்டு உலகுக்கு உதவ வேண்டுகிறேன்.

தமிழ் இலக்கியமும், சைவ இலக்கியமும் உலகை முன்றிறுத்தி அமைக் கப்பட்டு இலக்கியங்கள், பத்துப்பாட்டில் தலையாய திருமுருகாற்றுப்படையை படைத்த நக்கீரர், 'உலகம் உவப்ப' எனத் தொடங்குகிறார். புறையீர்ந்த சைவப் பேரிலக்கியமாகிய பெரிய புராணத்தைப் படைத்த சேக்கிழார் இறை வன் திருவருளால் 'உலகௌம்' என்று தொடங்குகின்றார். மெய் கண்டார் படைத்த சிவஞானபோதம் 'அவன், அவள், அது' என்று தொடங்குகின்றது. ஆதலால், உலகை முன்றிறுத்தி இலக்கியம் படைத்த பெருமை சைவப் புலவர்களுக்கே உண்டு.

இசை வளர்த்து, வாழ்வியலை நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய இலக்கியங்களைப் படைத்து, தெய்வ ஈடுபாட்டுக்கு ஈடுபடுத்திய அடியார்கள், ஞானிகள், தமிழை தெய்வமொழியாகப் போற்றினார்கள். 'ஞாலம் அளந்த மேன்மை தெய்வத் தமிழ்' என்று சேக்கிழார் கூறியிருப்பதும், நாவுக்கரசருக்கு கைலையில் பரம்பொருள் காட்சியளித்தபோது, 'தமிழ் ஆளியான்' என்று கூறியிருப்பதும், சாத்திரத்தைப் படைத்த திருமூலர், 'சதாசிவம், தத்து வம், முத்தமிழ்' என்று முழக்கியிருப்பதும், தோத்திரங்களைப் படைத்த மாணிக்கவாசகர் 'தன்னார் தமிழ் அளிக்கும் தென்பாண்டி நாட்டானே' என்று கூறியதும், திருக்கோவையாரில் மனவியை 'தூண்டாவிளக்கு அணியாய்' என்றும், வினவிய அணங்கை, 'அண்ணை' என்று அழைத் ததும் தாய்மார்களுக்கு அளித்த உயர்வின பெருமை என்னே!

'வீறுதோறும் தமிழால் வழிகண்டான் ஞானசம்பந்தன்' என்று நம்பியாண்டார்நம்பி நவீன்றிருப்பதும், வைணவக் கம்பன் 'தமிழ்புறை நிழற்கடவுள் தந்த தமிழ் தந்தான்' எனக் கூறியிருப்பதும், தமிழை தெய்வமாக ஞானிகளும், துறவிகளும் கருதினார்கள் என்பதற்கு ஆன்ற சான்று.

சைவ நெறியை வளர்த்தவர்கள், சமுதாய வளர்ச்சிக்காகத் தொண்டு செய்ததோடு அல்லாமல், இசைத் தமிழையும், இயற்றமிழையும் இனிதே வளர்த்து தமிழையும் தெய்வமெனக் கூறி, சைவத்தைப் பரப்பினார்கள். அம்முறையை முன்றிறுத்தி, திருமுறைகளின் பெருமையையும், மெய்கண்ட நூல்களின் மாண்பையும் இனிதே மக்களுக்கு இயம்பி, சைவ சமயத்தைக் காத்த அமைச்சரும், மடங்களும், ஆதீனங்களும் ஆவன புரியுமாறு கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER : It has been suggested that those who are on the Select Committee must give preference to those who are not on it. It is a commendable suggestion and I propose to accept it.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சுதந்தரம் அடைவதற்கு முன்னதாக ஓரிந்துக்களுடைய கோவில்களையும், மடங்களையும் தர்ம ஸ்தாபனங்களையும் மேற்பார்ப்ப தற்கு என்று சட்டம் இயற்றப்பட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு நம்முடைய அடிப்படையான

2-30
p.m.

[Sri R. Chidambara Bharathi] [28th April 1959]

கொள்கைப்படி நமது தேசம் சட்ட பூர்வமாக மத சார்பற்ற ராஜ்யமாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்து அதிலும் சட்டமாக ஆக்கப் பட்டது. அந்த நிலைமையில் இன்றைய தினம் நமது தமிழகத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹிந்து மதத்திற்கும், ஹிந்து மதத்தைச் சார்ந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களின் என்றும் அதை பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் இருந்த போதிலும்கூட நிர்வாக முறை தவறி மற்ற விஷயங்களில் கொஞ்சம் ஆறுதலோடு வந்திருப்பதற்காக நாம் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி நாம் ஆலோசிப்பதற்கு முன்னதாக சில விஷயங்களை முதலில் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை இந்த சபையின் மூலமாக தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத சார்பற்ற சர்க்கார் என்று சொல்லக்கூடிய நாம் மத விஷய நிர்வாகத் தில் தலையிடுவது என்று நினைப்பது அந்த அந்த மத தர்மங்கள், கருத்துக்கள், அதற்கு என்று நிதியை ஒதுக்கியவர்கள், ஆலயங்களைக் கட்டியவர்கள், தர்ம சத்திரத்தை கட்டியவர்கள் நிதியை எந்தக் கருத்துக்காக ஒதுக்கினார்களோ அந்தக் கருத்துக்களின்படி நடைபெறுகிறது என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் நிர்வாக துறையில் நன்றாக நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தர்ம கர்த்தாக்கள் அதாவது நிதியை ஒதுக்கியவர்கள் எந்தக் கருத்துடன் நிதியை ஒதுக்கினார்களோ அந்தக் கருத்துப்படி நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது என்று நாம் கண்காணிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மத சார்பற்ற சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நாம் அப்படிப்பட்ட தர்ம காரியங்கள் சரிவர நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். நிதியை ஒதுக்கிய தர்ம கர்த்தாக்கள், தர்ம கர்த்தாக்கள் என்னும் போது சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தாக்கள் அல்ல தர்மத்தை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று நிதியை ஒதுக்கிவைத்த தர்மகர்த்தாக்கள் எந்த கருத்தில் நிதியை ஒதுக்கி வைத்தார்களோ அந்தக் கருத்துப்படி தர்மம் நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் நிர்வாகம் நடைபெறுவதற்கு நாம் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமெய்யொழிய அதற்கு மாறாக சட்டங்களை இயற்றக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா மதங்களுடைய தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும், தர்ம சொத்துக்களுக்கும் ஒரு ட்ரஸ்டியாக அதை மேற்பார்ப்பதற்கு நாம் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். அப்படி இயற்றினால்தான் ஹிந்துக்களுக்கு அந்தச் சட்டம் ஒரு நல்ல சட்டமாக வருகிறது என்று கருதலாம். அந்த தர்ம சொத்துக்களின் நிர்வாகத்தில் நாம் தலையிடாத அளவில் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். இதற்கு முன்னதாக இந்த அளவில் ஒரு சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை எல்லா மதத்தினர்களுக்கும் இயற்றி இருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. கிருஸ்தவர்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் அந்தங்கே தனித்தனியாக நேரடியாக ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்க சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்களுடைய கோவில் சொத்துக்களை நிர்வகிக்க ட்ரஸ்டிகளை நியமிப்பது இல்லை. அப்படி நியமிக்காமல் இருக்கும்போது ஹிந்துக்களுக்கு கோவில்களுக்கு மட்டில் ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்க அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஹிந்துக்களுடைய கோவில்களுக்கு ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போது வெகு ஜாக்கிரதையாக நியமிக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சொத்துக்களை ஒதுக்கிவைக்கும்போது அவர்களுடைய மூலக்கருத்துகள் என்ன என்பதை தெரிந்து கொண்டு அதன்படி நடப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்போகிறார்கள். அவர்கள் இதைப்பற்றியெல்லாம் தீர்மானித்து முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மத சார்பற்ற சர்க்கார் நடைபெறுவதாக இருப்பதால் அந்த அடிப்படையில் இந்திய யூனியன் இருப்பதால் இதைப்பற்றி

28th April 1959] [Sri R. Chidambara Bharathi]

தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் இருப்பது போன்ற பல ராஜ்யங்களிலும் சர்க்கார் நடைபெற்று வருகிறது. அங்கேயல்லாம் ஹிந்து மத தர்ம பரிபாலனத்தை எப்படி நடத்தி வருகிறார்கள், என்பதைப்பார்த்து அதன் படி நாமும் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள கோவில்களில் பணத்தை எப்படி செலவு செய்கிறார்கள் என்பதை பார்த்து வரவேண்டும். எந்த முறையில் செலவு செய்கிறார்கள் என்பதையும் பார்த்து வரவேண்டும். தவறு இல்லாத முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். மற்ற ராஜ்யங்கள் எப்படி நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதன்படி இங்கேயும் நடப்பதற்கு வழி வகைதேட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைச் சொல்லும் நான் என் மனதில் தோன்றியதைச் சொல்லுகிறேன். இங்கே இந்த சட்டசபைக்கு சட்டம் இயற்றக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறது. அதனால் நல்ல முறையில் சட்டமியற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குத்தான் நாம் இங்கே வீற்றிருக்கிறோம். மக்களுக்கு நியாயமான முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்திக்காட்டுவதற்குத்தான் நாம் இங்கே இருக்கிறோம். நமக்கு சட்டம் இயற்றக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது. நமக்கு சுதந்தர உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மக்களுக்கு நல்ல பணியைச் செய்யக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை மனதில்கொள்ள வேண்டும். இந்த சட்டசபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாவில் இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஹிந்து மத தர்ம பரிபாலன கோவில்கள், மற்ற சத்திரங்கள், மடங்கள் முதலிய ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்த சிறந்த தர்ம ஸ்தாபனங்கள், அங்கே நடைபெறும் நிர்வாகம் இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டியதாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வரக்கூடிய வருமானங்கள் நல்ல முறையில் எந்தக் கருத்துப்படி ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக் கருத்துப்படி நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும். அவைகள் எல்லாம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படக்கூடாது. அந்தந்த தர்ம ஸ்தாபனங்கள், அந்த அந்த மடங்கள் என்ன என்ன முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அந்த முறையில் நடைபெறுகின்றனவா, அதன்படி நடக்கிறதா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதன்படி நடக்காவிட்டால் அந்த முறைப்படி நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுதான் இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்காரே நேரடியாக அந்த ஒரு அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய சர்க்காருடைய அடிப்படையான நோக்கத்திற்கு விரோதமாக இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அந்த நினைப்பைப் போக்குவதற்கு நல்ல முறையில் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும். மடங்கள், கோவில்கள் சரியான முறையில் நடைபெறுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். சரியாக நடப்பதற்கு சரியான, முறையை வகுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பூஜைகள் சரிவர நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதை கவனிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கோவில்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சொத்துக்கள் சரியானபடி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறதா என்றும், வரக்கூடிய வருமானம் சரியானபடி கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். இதை கனம் அமைச்சர்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் கவனிக்க முடியாது. அதற்கு என்று தனியாக ஒரு நிர்வாகத்தை அமைக்க வேண்டும். அதற்கென்று ஒரு நிர்வாகஸ்தர்

[Sri R. Chidambara Bharathi] [28th April 1959]

வேண்டும். அப்படி நிர்வாகஸ்தர் நியமிக்கும்போது நமது சட்டசபையானது யோசிக்கவேண்டிய முக்கிய கடமையாக ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹிந்து ஆலயங்களுக்கு டிரஸ்டிகளை நியமித்தாலும், அட்வைசரி கமிட்டிகளை நியமித்தாலும் ஹிந்துக்களை மட்டுமே நியமிக்கவேண்டும். அதுமாத்திரம் அல்ல. கிருஸ்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றால் அவர்களது வேத புத்தகமான பைபிளுக்கு விரோதமாக யாரும் பேசமாட்டார்கள். முஸ்லிம் மதம் என்றால் அல்லாவின் வார்த்தை என்பதற்கு மறு வார்த்தை பேசமாட்டார்கள். ஆனால் நமது இந்து மதத்தில் தான் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களே நமது மதத்திற்கு முரணாக கருத்துக்களை, அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லக்கூடும். பரந்த தெய்வீக உணர்ச்சி, ஆகம உணர்ச்சி உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். நாஸ்திக உணர்ச்சி உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்து மத தர்ம பரிபாலனக் கமிட்டிகளில் நியமிக்கக்கூடியவர்கள் இந்து என்பதற்காக மட்டும் அங்கம் வகிக்கும்படியாக ஒருவரை போட்டுவிடக்கூடாது. போடுகிற இந்துக்களுக்கு மத உணர்ச்சி இருக்கிறதா, தெய்வீக நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று போட்டால்தான் அந்த ஆலய தர்ம கர்த்தாக்களின் அபிப்பிராயம், கொள்கை என்னவாக இருக்கிறதோ, அதற்கு ஏற்றாற் போல காரியங்கள், செயல்கள் எல்லாம் இருக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் எல்லாம் மாறுபாடாகப் போய்விடும். ஆகவே இப்போதே அந்த விஷயத்தை யோசித்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேரடியாக சர்க்கார் கமிஷனர் என்றோ, உதவி கமிஷனர் என்றோ, கமிஷனரால் நியமிக்கப்படுகிற அட்வைசரி கமிட்டி என்றோ, உயர்ந்த பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களை, ஜெட்ஜுகளை, மதத்திலே நல்ல பற்று, நம்பிக்கை உள்ளவர்களை, அவ்வித உணர்ச்சி உடைய சட்டசபை உறுப்பினர்களை நியமித்தாகவேண்டும். அப்போதுதான் காலப்போக்கில் நமது நோக்கம், நமது தர்மம் அழியாமல் காப்பதற்கு இடம் ஏற்படும். ஹரிஜன் ஆக இருந்தாலும் அவன் இந்து, இந்து மதத்தில் பிறந்தவன், இந்துக்களுடைய சகோதரன். அவனை ஆலயத்திற்குள் போகக்கூடாது என்பது சரியல்ல என்பதாக முன்பு ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் கொண்டுவந்தோம். காலப்போக்கில் நமது நோக்கம் ஈடுபாடு, நமது மதமும், நமது தர்மமும், நமது கலாசாரமும் பழையபடி வளர ஆரம்பித்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் நாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அவை சரியான முறையில் வளர்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்தாகவேண்டும். கமிஷனர், உதவி கமிஷனர் என்பதாக நாம் போடப்போகிற கமிஷனர் குழாத்தின் தன்மை வேறாகவும், நமது ஆலயங்களின் தன்மை வேறாகவும் போய்விடும்படியாக விட்டுவிடக்கூடாது. இந்து மதத்தில் பற்றற்றவர்களை நாம் போட்டுவிட்டால் இதனால் தர்ம கர்த்தர்களின், அடியார்களின் மனமும் வேதனை அடையும். அந்த வேதனை நமக்கெல்லாம் நல்லதல்ல. ஆகவே இவ்விஷயங்களை எல்லாம் செலக் கமிட்டியில் தீர் ஆலோசித்து தக்க முடிவு செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இந்து தர்ம பரிபாலனத்திற்காக இப்போது சட்டம் இயற்றுகிறோம். முன்பு அதில் இருக்கக் கூடிய ஊழல்களைக் களைத்து ஒன்று தான் நமது நோக்கமாக இருந்தது. இப்போது விரிவான கொள்கை அடிப்படையில் சட்டத்தை உருவாக்க நினைக்கும்போது சரியான முறையில் இதைப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டியின்போது இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து இந்துக்களை மட்டும் நியமிக்கவேண்டும் என்பதோடு, இந்து மதத்தில் பற்றுள்ளவர்களை, நம்பிக்கை உள்ளவர்களை, இதில் நியமனம் எல்லாவகையிலும் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்கிற கருத்தை மனதில் கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

28th April 1959]

(Sri J. Matha Gowder in the Chair.)

*SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதா பலகாலம் எல்லோராலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டு வந்த மசோதா. ஆனால் என் போன்றவர்கள் இந்த மசோதா எப்படி வரவேண்டும் என்பதாக எதிர்பார்த்தோமோ அதற்கு விரோதமான முறையில் மசோதா சாதாரணமாக கோர்ட் விதிகள் அடிப்படையில் சில திருத்தங்களை மட்டும் கொண்டதாக வந்திருக்கிறதேயன்றி அடிப்படை யான பெரிய மாறுதல் செய்யப்பட்டு வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நமது இந்து கோயில்கள் மனித வாக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு நெருங்கிய ஒரு தொடர்பு கொண்டுள்ளதாக விளங்கி வந்திருக்கிறது. நீண்ட நெடு நாட்களாக நமது ஆலயங்கள் யுத்த காலங்களிலே பெரிய அரண்களாகவும், இதர நாட்களிலே கலைக் கோயில்களாகவும் விளங்கி வந்திருக்கின்றன. சங்கீதம், ஓவியம், சிற்பம் முதலிய பல கலைகளை வளர்க்கும் கலை கூடங்களாகவும் திகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. சில கோயில்கள் நீதி மன்றங்களாகவும் கூட—சச்சித்ரத்திரத்தில் விளங்குகின்ற கோயிலைப்போல—விளங்கி வந்திருக்கின்றன. தர்மசாலைகளாக விளங்கி வந்திருக்கின்றன. வைத்தீசுவரன் கோவிலைப் போன்ற இடங்கள் பெரிய மருத்துவ நிலையங்களாகவும் மனித வாக்கத்துக்கு உதவி வந்திருக்கின்றன. தன்வந்தரி கோயில் என்ற போடங்கள், கோளாவிலும், வங்காளத்திலும்—தன்வந்தரி முறையில் ஆயுர்வேதம் நாட்டிலே பரவுவதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கின்றன. இப்படி பலபல துறைகளிலும் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய எல்லாப் பணிகளையும் புரிந்து வந்திருக்கிற நமது தேவாலயங்கள்—இன்றைய தினம் மிகவும் இழிந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டன. இப்போது சர்க்கார் நடத்துகிற காலநடைப் பண்ணைப்போல அன்றைக்கு ஆலயங்கள் விளங்கி வந்திருக்கின்றன என்பதற்குச் சாரணாக—நல்ல உயர்ந்த காளைகளை கோவிலுக்கு விடுவார்கள்—அவை கோவில் காளைகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. இந்தப் பழக்கம் நீண்ட நெடு நாட்களாக இருந்து வருகிறது. அதோடு பெரிய கவிஞர்கள் எல்லாம் காவியங்கள் எழுதினாலே அதை தேவாலயங்களில் தான் அரங்கேற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் திருவள்ளுவர் திருக்குறள் அரங்கேற்றம் செய்ததும், ஸ்ரீரங்கத்துப் பெருமான் சந்நிதியில் கம்பர் ராமாயணம் பாடியதும், அதுபோலவே சச்சித்ரம் கோவிலில் அந்த ஊர் மகாராஜாவின் சரித்திரத்தைப் பாடியிருப்பதும் நமக்கெல்லாம் தெரியும். கவிகளின் உறைவிடமாக அவை விளங்கி வந்திருக்கின்றன. அரசர்கள் கூட தெய்வநீதிக்குக் கட்டுப்பட்டு பதம்புபதாசன்—என்பதாக அரச குமுந்தைகளை யெல்லாம் தெய்வத்திற்கே கொடுத்து வந்திருக்கிற பழக்கம் இருக்கிறது. தூதரிஷ்டவசமாக இன்றைக்கு எந்த அளவு அவை சீர்கெட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவற்றை மறுபடியும் புனரூத்தாரணம் செய்வதற்கு ஏற்றவழியில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று தான் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பின்தங்கிவிட்ட நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கு ஏற்றவகையிலும் அமையவில்லை. மேலும் கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் முதலியவர்களை மட்டும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் என்று வரையறுக்கிற வகையில் மசோதா அமைந்திருக்கிறதே தவிர அந்த அந்த ஆலயங்களில் உள்ள சிப்பந்திகளை அங்குள்ள நிர்வாக டிஸ்டிகளின் கீழ் வேலை செய்பவர்களாக, கோவில் சிப்பந்தியாக மட்டும் தான் கருத வகை செய்கிறது. அவர்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லும் வகையில் இல்லை. பொதுவாக கோவில் நிர்வாகத்தைமாற்றி, அதை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியைக்கொண்டு நடத்துகிற முறை எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதும் கவனிக்கப்படவில்லை. செங்கோட்டை, கன்னியாகுமரி பகுதியை மட்டும் இதிலிருந்து விலக்கியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள தேவா

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [28th April 1959]

லயங்களை நிர்வகிப்பதற்கு தனியாக ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப்படி அங்கே தேவஸ்வம் என்ற ஒரு போர்டு இருக்கும். அதற்கு மூன்று அங்கத்தினர்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும், பரம்பரையாக வரும் கோவில் டிரஸ்டியைச் சேர்ந்த ஒருவரும், அந்தக்கோவில்கள் மகாராஜாவைச் சேர்ந்ததாகையினால் சர்க்கார் நியமனம் பெற்ற ஒருவரும்—ஆக மூன்று பேர்கள் அதை நிர்வாகம் செய்வார்கள். தேவஸ்வம் போர்டு என்று ஒரு போர்டு இருக்கும். அதில் மூன்று அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். அந்த போர்டில் சட்டசபையில் இருக்கும்படியான இந்து அங்கத்தினர்கள் ஒருவரும் ஓட்டளித்து, சர்க்கார் நியமனம் பெற்ற ஒருவரும், பரம்பரையாக்க கோவிலைச் சார்ந்த ஒருவரும் இடம் பெறும் வகையில் அதிலே ஒரு மாறுதல் வரும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஓட்டளித்து ஒருவரும், முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் ஓட்டளித்து ஒருவரும், பரம்பரையாக டிரஸ்டிகளாக இருக்கக்கூடிய ஒருவரும், ஆக இப்படி ஒரு மூவர்கொண்ட ஒரு போர்டு அமைத்தால் அந்த போர்டு, செம்மையாக ஜனநாயக அடிப்படையில் வேலை செய்வ முடியும். மக்கள் கருத்தையொட்டி, மக்களுடைய அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் கோயில்கள் இருக்க முடியும். ஆலயங்கள் எந்த அளவுக்கு மனிதனுடைய வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தது என்பதை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அதே போன்று கல்வித்திறை, வைத்தியத்திறை முதலியவற்றின் மூலம் மக்களோடு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் கலந்திருந்தால்தான் ஆலய வழிபாட்டில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் முறையிலேயே தொடர்ந்து ஆலயங்கள் சென்று கொண்டிருந்தால் நாஸ்திகத்தைப் பரப்புவதற்கு நம்முடைய ஆலயங்கள் வழி செய்ததாகத்தான் இருக்கும். ஒருவருக்குப் பிரசாதத்தைக் கையில் கொடுப்பதும், ஒருவருக்குப் பிரசாதத்தை கீழே எறிவது என்ற முறையில் இன்றைய தினம் கோயில்கள் நடந்து வருகின்றன. ஆலய டிரஸ்டிகள் மனப்பான்மை காலத்தை ஒட்டியதாக இல்லை.

திருக்குற்றாலத்தைப் பற்றித் தெரியாதவர்கள் இருக்கமுடியாது. அதை சார்ந்த அவ்வளவு இடமும் கோயிலைச் சார்ந்தது. விளக்கு வசதி செய்ய இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று டவுன்ஷிப் கமிட்டி கேட்போது அதற்குக் கூட இடம் கொடுக்க மனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. மிக்க வேதனையோடு நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது நெருக்கடியான இடம். ஷுட்டியைப்போன்று பெருவாரியான மக்களை ஒரு குறுகிய காலத்தில் கவரக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த இடம் அது. அந்த இடத்தை அபிவிருத்தி செய்ய திட்டம் வகுத்தால் அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஆலய நிர்வாகிகள் இருக்கிறார்கள். கோவில் என்றால் தங்களை சொந்த சொத்து என்று நினைக்கிறார்கள். இதை நான் ஒரு உதாரணமாகச் சொன்னேன். இந்த முறையில் கோயில் நிர்வாகம் இருப்பதை அடியோடு மாற்றியமைப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அந்த முறையைத் தகர்த்து இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கை வரக்கூடிய முறையில் ஒரு ஆலய பரிபாலனத்தை அமைக்கவேண்டுமென்பதை இந்த மசோதா மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா என்று தெரியவில்லை.

நம்முடைய ராஜ்யம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு மகாராஜாக்களின் சமஸ்தானங்களையெல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு கூட்டு ராஜ்யமாகச் செய்தது போல் தற்போதைய கோவில் நிர்வாக முறையையெல்லாம் மாற்றி கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு பட்டிலாக மாறுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் மசோதா சர்வ சாதாரணமான மசோதாவாக இருக்குமேயன்றி அடிப்படையான மாறுதல்கள் எதுவும் இந்த மசோதாவின் மூலம் செய்யப்படவில்லை.

28th April 1959] [Sri K. Sattanātha Karayalar]

தேவதாசிகள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறவர்கள் விவாகம் ஆகாதவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதா கூறுகிறது. அவர்கள் விவாகம் செய்துகொள்ளக்கூடிய உரிமையை நாம் பறிக்கக்கூடாது. இது போன்ற பல குறைகள் இந்த மசோதாவில் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் பொருளுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் நல்ல முறையில் கவனிக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவின் இப்போதைய முழு உருவமும் மாறி, வேறு முறையில் இந்த மசோதா வரவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த மசோதாவை வரவேற்று ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதா நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட மசோதா. சென்ற வருஷம் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபோதிலும் சிறிது காலதாமதமாக இந்த வருஷம் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா மிக நல்ல முறையில் என்னென்ன தேவையாக இருக்கிறதோ அவைகள் எல்லாம் இந்த மசோதாவில் இடம் பெற்றிருப்பது கண்டு நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, திரு உத்தண்டராமன் அவர்கள் கமிஷனராக வந்த பிறகு இந்தக் கோயில்கள் விஷயத்தில் நல்ல அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, பல பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களையெல்லாம் புதுப்பித்து வருவது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். இன்னும் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது ஒரு கோயில் பழுதடைந்திருக்குமானால் அந்தக் கோயிலைச் சீர்செய்ய வேறொரு கோயிலில் இருந்து பணம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தால் அந்த “சர்ப்ளஸ் பண்ட” இருக்கும் கோயிலில் இருந்து கமிஷனரின் உத்தரவு பெற்ற பிறகுதான் கொடுக்கமுடியும். அம்மாதிரி அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் மனம் இருந்தால் அதை அந்தக்கோயில் நிர்வாகிகளே சாங்ஷன் செய்து விட்டு பின்னர் “ரேபியுகேஷன்” வாங்கிக்கொள்ளலாம். இது அதிகமான ஒரு நேரத்தைக் குறுக்குவதாகும். இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பழுதடைந்த கோயில்களைப் புதுப்பிக்க “காமன் குட் பண்ட” வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி யாராவது பணம் கொடுக்க தாமதமே முன் வந்து கொடுத்தால் அந்தப் பணம் அதில் சேரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மேலும் இந்த மாதிரி பழுதடைந்த கோயில்களைப் புதுப்பிக்க வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 5,000க்கு அதிகமாக வருமானமுள்ள கோயில்களில் இருந்து ஒரு சத விதிகம் ஒதுக்கி காமன் குட் பண்டில் போட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எக்ஸ்சியூடிவ் ஆபீசர்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கூட சொன்னார்கள். அந்த எக்ஸ்சியூடிவ் ஆபீசர்களையெல்லாம் சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக அனுமதிப்பதில்லை. இப்பொழுது எக்ஸ்சியூடிவ் ஆபீசர்களுக்கு பிராவிடன்ப் பண்டு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கோயில்களில் இருந்தெல்லாம் இதற்காக 5 சதவிதிகம் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தது. இப்பொழுது உள்ள புது பில்லில் 8 சதவிதிகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எக்ஸ்சியூடிவ் ஆபீசர்களைச் சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அம்மாதிரி எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு ஒரு சிரத்தை இருக்கமுடியும். அவர்களே அம்மாதிரி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ.க்களின் பின்னே களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கல்விச் சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று

[Sri R. Subramaniam] [28th April 1959]

மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் முன்பெல்லாம் எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்களை எரியா கமிட்டி மூலம் நியமனம் செய்து வந்தார்கள். இப்பொழுது கமிஷனரே அங்கிருந்து “அப்பாயிண்டு” செய்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். அந்தந்த இடத்திலுள்ள கோயில்களின் நிலைமை எரியா கமிட்டிக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, எரியா கமிட்டியே எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசரை நியமிப்பது நலம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

8
p.m.

அடுத்தபடியாக, கோயில்களைப் பொறுத்தவரை கோயில்களின் விவகாரங்களில் நீண்ட நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கும் பழக்கவழக்கங்களை கமிஷனரோ, சர்க்காரோ மாற்றக்கூடாது என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன். சுவாமிமலை ஆறுபடைவீடுகளில் ஒன்று. தந்தைக்கு சுப்பிரமணியம் உபதேசம் செய்த இடம். ஒரு குருவினிடம் ஒரு சிஷ்யன் எந்தத் தொனியில் பாடம் கேட்பானோ அந்த பாவனையில் தந்தை மகனிடம் பாடம் கேட்பதாக படம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதே மாதிரி ஒரு விக்கிரகம் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் தற்போது எப்படியிருக்கிறது என்றால், அதையெல்லாம் மாற்றி விட்டு, படத்தை இருந்த இடம் தெரியாமல் எடுத்துவிட்டு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ பரமசிவன் பிள்ளையைத் தூக்கி பக்கத்தில் வைத்திருப்பது போலவும் காதின் பக்கத்தில் சொல்வது போலவும் இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரும் பழக்க வழக்கங்களை மாற்றக் கூடாது. சங்கரன்கோயிலில், பள்ளி அறை யில் முன்னதாக அங்கு ஈஸ்வரன் வந்திருப்பதாகவும், பிறகு ஈஸ்வரி வருவதாகவும் இருந்தது. இப்பொழுது ஈஸ்வரி வந்து காத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் பின்னர்தான் ஈஸ்வரன் வருவதாகவும் இருக்கிறது. இதனால் பொது மக்கள் மனதில் அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரும் பழக்க வழக்கங்களை நீக்கக் கூடாது. அப்படி நீக்கவேண்டுமென்றால், பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது, கட்டளைகளை இப்பொழுது நேரடியாக டிபார்ட்மென்டி லிருந்து எல்லாக் கோவில்களையும் எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆட்சேபினை இருந்தால் அவர்கள் கோர்ட்டிற்குப் போகிறார்கள். கட்டளைகளைப் பொறுத்தவரையில், ஸ்கீம் போட்டு அதன் பிறகு எடுத்துக்கொள்வது என்றால் அதிக நாட்களாகும். ஆகவே உடனடியாக இவைகளை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும் இருந்தால் அவர்கள் கோவிலில் இப்பொழுது எப்படி நடக்கிறதோ அதே மாதிரி நடத்தவேண்டும் ஆட்சேபினை இருந்தால் அவர்கள் கோர்ட்டிற்கு போகும்படிச் செய்யவேண்டுமே தவிர இப்பொழுதுள்ள முறை மாறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மிகவும் முக்கியமானது, கோவில்களின் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அநேகயிடங்களில் குத்தகை வருவது கிடையாது. அதை வசூலிக்க கோர்ட்டிற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அதிக நாட்களாகிறது. ஆகவே, பாக்கியுள்ள குத்தகை வசூல் செய்யவது, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக வசூல் செய்வதற்கு, அவர்கள் அதற்கு என்று ஏதாவது தொகை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தாலும் சரி அதை ஒதுக்கி, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக வசூல் செய்தால் சீக்கிரம் வசூல் செய்யமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்தபடியாக, எரியாகமிட்டி மெம்பர்கள். இதைப்பற்றி ஒன்றும்படும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எரியாகமிட்டி மெம்பராக இருப்பதற்கு, சில கண்டிஷன்ஸ் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த கண்டிஷன்களை சர்க்கார் தளர்த்தலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்வது நல்லதென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதனால் சர்க்காருக்கு பழி வந்து சேருமே தவிர எந்த விதமான நன்மையும் வராது. கண்டிஷன்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அது அப்படியே இருக்கட்டும். இதில் சர்க்கார் தலையிட வேண்டிய அவசியம்

28th April 1959] [Sri R. Subramaniam]

மில்லை. அடுத்தபடியாக, பரம்பரை பாத்தியதை கூடாது. குட்டையில் ஊறிய மட்டை என்று சொல்வார்கள். அப்படி பரம்பரையாக மாணேஜிங் டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்பட்டால், முன்னால் என்ன கெடுதல்கள் செய்யப் பட்டனவோ அவைகளையே பின்னர் வருபவரும் செய்வார். ஆகவே, நான்-மெறரிடிப்பி டிரஸ்டியை மாணேஜிங் டிரஸ்டியாக போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எரியாக் கமிட்டிகளின் பவர்ஸ் இப்பொழுது ரொம்பவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு ஆடிப் திட்டம் போன்றவைகள் எரியாக் கமிட்டிக்கு வரவேண்டும். அலிஸ்டென்ட் கமிஷனர் பாஸ் செய்தாலும் கூட அது சாட்டிபிகேஷனுக்கு எரியாக் கமிட்டிக்கு வரவேண்டும். இப்பொழுது அவரே எல்லாவற்றையும் செய்ய வழிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. அலிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்கு இப்பொழுது வேட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காஸ்டிங் வேட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் எரியாக் கமிட்டி மெம்பர்களுக்குள்ளேயே தகராறு வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே தவிர ஒற்றுமையாக அவர்கள் செயல்பட வழியில்லை. வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு காஸ்டிங் வேட்டை கொடுங்கள். தனியாக வேட்டை கொடுக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எரியாக் கமிட்டி டிரஸ்டியை நியமிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை நீக்குவதற்குள்ள அதிகாரம் எரியாக் கமிட்டிக்கு இல்லை. சாதாரணமாக டிரஸ்டி இல்லாத கோவிலில் எக்ஸிச்யூட்டிவ் ஆபீசரை டிரஸ்டியாகப் போட்டாலும் அவரை நீக்க இந்த எரியாக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் இல்லை.

“The general rule is that the appointing authority should also be the punishing authority” என்று இருக்கிறது. ஆக, அப்படி அவர்களை நீக்குவதற்கு அதிகாரம் இந்தக் கமிட்டிக்கு இல்லாது இருப்பது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. 20,000 ரூபாய்க்கு மேல் உள்ளவைகளுக்குத்தான் இந்த எரியாக் கமிட்டி இருக்கிறது. மற்றக் கோவில்களின் நிலை என்ன? ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கோவில்களுக்கு எல்லாம் சேர்த்து ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு டிரஸ்டிபோர்ட் இருந்தால் நன்றாகியிருக்கும். கடைசியாக, அலிஸ்டென்ட் கமிஷனர்கள், டிரஸ்டிகள் இவர்கள் ஹிந்துக்களாக மட்டும் இருந்தால் போதாது. அவர்களுக்கு இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. NESAMONY : Mr. Chairman, Sir, in supporting the motion for referring the Bill to a Select Committee of both the Houses, I just want to make a few observations regarding the provisions contained in the Bill. Coming from the transferred territory where there are many problems to be solved, this Bill that is now being brought before the House is like the last straw on the camel's back. The Hon. Minister promised us that a new Bill would be introduced so far as the Devaswom Boards were concerned in our district. But what is to come in their place is indicated in some of the clauses of the Bill to which I shall briefly refer.

Clause 6 says :

“Provided that in respect of the transferred territory, the Kanyakumari Devaswom Board, constituted under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), shall be deemed to be the Area Committee;”

[Sri A. Nesamony] [28th April 1959]

There is no Board called the Kanyakumari Devaswom Board. I say this is a misnomer. Under the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950, there is only one Board and that is the Travancore Devaswom Board. Therefore I fail to see how a separate Board could be still functioning in respect of the Kanyakumari district. There are only certain persons functioning not under the Devaswom Board but probably under the all knowing Commissioner, of the Devaswom. And this shall under the Bill be considered as the Area Committee. And this Area Committee under clause 14 of the Bill is to be appointed by the Government which I say is a fundamental departure from the Devaswom Act which we are now having. The Board under the Travancore-Cochin Act consists of three members, one nominated by the then Rajpramukh, one elected by the Hindu members of the Legislature and another appointed by the Government. There is an elective element in the constitution of the Board and every officer from the Commissioner downwards is appointed by the Board. And under this Bill the Board which is not in existence is relegated to the position of an Area Committee to be appointed by the Government. The functions and powers of the Committee are yet to be prescribed. The Government have taken powers under one of the clauses of the Bill for framing rules and there is no provision for making rules for the constitution of the Area Committee.

Then Sir, according to clause 119 of the Bill the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950) as in force in the transferred territory immediately before the date of commencement of this Act shall, on such commencement, cease to apply in relation to Hindu religious institutions and endowments except Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms. I am not able to reconcile this clause with what is stated in the proviso to clause 6. That requires a little bit of reconciliation.

Unfortunately the Hon. Minister who moved the Bill, in his wisdom, thought perhaps that we need not drag any controversial matters by nominating any Member from the Kanyakumari district to the Select Committee.

Sir, next I refer to item (16) of clause 6. The Hon. Minister in his introductory remarks referred to the administration of properties belonging to maths and temples and how this Government are empowered under this Bill to administer those properties. I think, in this connection, it may not be out of place to bring to the notice of the Hon. Minister the Special Rights in Land (Abolition) Bill which was introduced in the Travancore-Cochin Legislature just before integration and the Moniamkaram which is the tax levied upon the lands belonging to the Padmanabhaswami

28th April 1959]

[Sri A. Nesamony]

Temple at Trivandrum was sought to be liquidated under the provisions of the Special Rights in Land (Abolition) Bill. The Revenue Minister who was in charge of the Bill just before integration probably did not want the benefits of that Bill to be conferred upon the people of the transferred territory and he had frankly stated that they were not very particular to abolish it because the people of that territory were going away to the Madras State. The Kerala Government have now enacted that legislation. So far as the people of the Kanyakumari district where this levy is imposed are concerned, the Government should take the advice of the Kerala Government and introduce a Bill on the lines of the Special Rights in Land (Abolition) Bill. This matter is engaging the attention of a large number of peasants in the Kanyakumari district and they may be relieved of this burden if this Bill is enacted.

Then I come to clause 37 relating to enforcement of services. In this connection let me refer to the proviso under Explanation (2) of item (16) of clause 6 which says—

“Provided that this Explanation shall not be deemed to apply in respect of any property which vested in any person before the 30th September 1951, by the operation of the law of limitation.” This has to be reconciled with clause 37, according to which the lands which have been assigned for the performance of services can be confiscated by the Government or by the authorities appointed under this Bill. Now take for example the lands under “Garayalli Tenure” in our districts, which have been assigned for performing miscellaneous services to the temple. It is an age-long tradition to assign these lands to one of the members of the family who is a piper or drummer in a temple. Suppose, somebody takes it into his head and says that since no member of that family is now performing these duties, their lands should be confiscated to the Government. What will happen? That will only open out endless litigation in respect of all these matters.

Sir, this Government are a little bit chary about judicial pronouncements. I am glad that the Hon. Minister has stated that this Bill has been introduced to rectify some of the defects pointed out by the Supreme Court and the Madras High Court. We have had an instance where a civil court passed severe strictures upon a particular officer of the Government but the Government could not give effect to them. What difference is there between this Government and the Kerala Government which simply ignored the report of the Rice Deal Enquiry Commission.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may point out to the hon. Member that there is a lot of difference between the Government and the supreme sovereign legislature regarding what is to be done with regard to pronouncement of courts of judicature.

[28th April 1959]

* SRI A. NESAMONY : If the law enacted by the Legislature would not be given effect to by the Government themselves, then I can only say that the rights and liberties of the people cannot be protected.

I refer specifically to clauses 41, 85, 99, 106 and 109, where all kinds of obstructions are placed upon civil courts and the seeking of remedies in courts. I submit that they are opposed to section 9 of the Civil Procedure Code, and to the Fundamental Rights guaranteed in the Constitution of India. If we have these provisions in this Bill, there will come occasions when the High Court and the Supreme Court will have to give series of decisions on writs of *quo warrant* and *mandamus*, that we have exceeded our powers. So, I submit that the Hon. Minister who moved this Bill will take note of these things at the Select Committee stage and have in mind the supremacy of law than expediency in all these matters.

* SRI N. MARUDACHALAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தப் புதிய மசோதாவில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் பல தேவஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன. அதோடு பல மடாலயங்களும் இருக்கின்றன. மடாலயங்களுக்கும் தேவஸ்தானங்களுக்கும் ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. மடாலயங்களில் இருக்கிற மடாதிபதிகளும், தேவஸ்தானங்களை நிர்வகிப்பவர்களும் அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் செலவு செய்வதற்கு இந்த சொத்துக்கள் பிரயோசனப்படுகின்றன. இந்தப் புதிய சட்டத்தில் தேவஸ்தான சொத்துக்களையும், மடாலயங்களின் சொத்துக்களையும் உபயோகப்படுத்துவதற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் முறை தவறாக இருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் பேரூர் தேவஸ்தானத்திற்கு 3,300 ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. நஞ்சை நிலங்களும், தோட்டங்களும் இருக்கின்றன. அந்த சொத்துக்களெல்லாம் தேவஸ்தானத்திற்கும், மடாலயத்திற்கும் பிரயோசனப்படுவதில்லை. அப்படி சொத்து இருக்கிற ஒரு தேவஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு ஒரு தமிழ் கல்லூரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தமிழ் கல்லூரிக்கும் அது அவ்வளவு பிரயோசனப்படுவதில்லை. வேறு ஒருவர் தனவியினால் தமிழ் கல்லூரி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சொத்துக்களை யெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, தேசிய நல்லுக்காக, கல்வி வசதி, சுகாதார வசதி முதலிய வசதிகளைச் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பொருள் தட்டு ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பமே இருக்காது. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு தேவஸ்தானத்திற்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பொறுமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அது தேவஸ்தான முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படுவதில்லை, தேவஸ்தானத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கும் பிரயோசனப்படுவதில்லை. பேரூர் தேவஸ்தானத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு தேவஸ்தானத்தை முன்னேற்றம் செய்வதா, அல்லது தேவஸ்தானம் பஞ்சாயத்து போர்டை முன்னேற்றம் செய்வதா என்று ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சொத்துக்கள் ஏராளமாக இருந்தும், இந்த தேவஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் எங்கு பார்த்தாலும் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. சுகாதார வசதி ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. இவைகளை

28th April 1959] [Sri N. Marudachalam]

யெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து உடனடியாக இந்த சொத்துக்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு மக்கள் நலனுக்காக பிரயோசனப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் தேவஸ்தானங்களுக்குப்போகும் பொது ஜனங்கள் அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். அதற்காக கோவிலுக்கு ஒரு ரூபாய், ஒன்றை கால் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இவ்விதம் ரூபாய் கொடுத்து அர்ச்சனை செய்யும்போது அர்ச்சகர் சொல்லுவது நமக்குத் தெரிவது இல்லை. அவர்கள் தமிழில் அர்ச்சனை செய்வது கிடையாது. ஆகவே.....

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு அர்ச்சனைக்கு ஒரு ரூபாய், ஒன்றைகால் ரூபாய் என்று எங்கும் கிடையாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI N. MARUDACHALAM :** எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தாலும், அர்ச்சகர் செய்கின்ற அர்ச்சனையைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. அர்ச்சனை செய்பவர்களுக்காக கடவுளிடத்தில் என்ன உபதேசம் செய்கிறார் என்பதை பொதுமக்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் எந்த பாஷையிலோ அர்ச்சனை நடத்துகிறார்கள்.....

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM : அர்ச்சனை என்பது கடவுளுக்கு உபதேசம் செய்வதல்ல. சுவாமியினுடைய பெயரைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்வார்கள், அதாவது, நாமாவளி என்று சொல்லுவார்கள். இதில் மொழி வித்தியாசம்-பாராட்டவேண்டிய தேவையில்லை.

***SRI N. MARUDACHALAM :** எப்படியிருந்தாலும் அர்ச்சகர் என்ன சொல்லுகிறார் என்பதை அறிந்துகொள்ளுகின்ற முறையில் கோவில் அர்ச்சகர் நடத்துகின்ற அர்ச்சனையை தமிழ் மொழியிலே நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KANDASAMI PADAYACHI : தலைவர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்து மத பரிபாலன மசோதாவை பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்காக கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆகைப்படுகிறேன். இந்து மத பரிபாலனத்திற்காக எவ்வளவோ பேர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை எல்லாம் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது தேவஸ்தானங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் தங்கள் சொத்துக்களை விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் சொத்துக்களை எல்லாம் சரியாக உபயோகித்து தேவஸ்தானங்களை நல்ல முறையில் நடத்துகிறார்களா என்பதை பார்ப்பதற்காக அரசாங்கம் இந்து மத பரிபாலன போர்டு அமைத்து கவனித்து வருகிறது. இன்னும் நல்ல முறையில் இந்து மத பரிபாலனம் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதா பொறுக்கு கமிட்டிக்கு போகப்போகிறது என்றாலும், இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏரியாக் கமிட்டியைத் தவிர ஒவ்வொரு தாலாகா கமிட்டியும் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பல தேவஸ்தானங்களில் அர்ச்சகர்கள் தேவஸ்தானங்களிலுள்ள சொத்துக்களிலுள்ள வருமானத்தை எடுத்து சரியாக உபயோகிப்பதில்லை. அதே போன்று சில தேவஸ்தானங்களில் ப்ரஸ்டிகளும் அர்ச்சகரும் சேர்ந்து சொத்துக்களை எல்லாம் சரியான விதத்தில் பரிபாலிப்பது இல்லை. சில இடங்களில் பரம்பரையாகவே டிரஸ்டிகளாக இருந்துகொண்டு கோவில் சொத்துக்களை எல்லாம் தங்கள் சொத்துக்களாகக் கருதிக்கொண்டு, அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் தடை செய்யவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற ஏரியாக் கமிட்டி.

[Sri M. Kandasami Padayachi] [28th April 1959]

யினால் இவைகளை எல்லாம் சரியாக கவனித்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எரியாக் கமிட்டிக்கு இன்றுள்ள நிலைமையில் பல வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி தேவஸ்தானங்களுக்கு ஏற்படும் செலவைப்பற்றிய பட்ஜெட்டை எல்லாம் தயாரிப்பதற்கு எரியா கமிட்டிக்கு அதிகாரமில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்குள்ளே உரிமை டிப்டி கமிஷனரிடத்திலோ அவரிஸ்டண்ட் கமிஷனரிடத்திலோ தான் இருக்கிறதே தவிர எரியாக் கமிட்டியிடம் இல்லை. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் எரியாக் கமிட்டியினால் அந்த எரியாவில் இருக்கும் எல்லா தேவஸ்தானங்களையும் கவனித்துக்கொள்ள முடியுதில்லை. இதன் காரணமாக எல்லா தேவஸ்தானங்களிலும் நேரடியாக கவனம் செலுத்தி திட்டங்களை சரியான முறையில் நடத்துவதற்கு வசதியில்லாத நிலைமையில் இருக்கிறது. நான் ஆறுமாத காலமாக எரியாக் கமிட்டியில் இருந்து வருகிறேன். நல்ல முறையில் தேவஸ்தானங்களை கவனித்துக்கொள்ள முடியுதில்லை. சில இடங்களில் எல்லாம் அதை பரிபாலிக்கின்ற டிரஸ்டிகளை அதன் சொத்துக்களிலுள்ள வருமானத்தை தின்று விட்டு கோட்டுகளுக்குப் போய் வழக்குத் தொடுத்து விடுகிறார்கள். அதில் டிக்கி வாங்கினாலுங்கூட அதன் மூலம் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கவேண்டிய தொகையை வசூலிக்க முடியுதில்லை. இந்த விதத்தில் வழக்குக்கு போகிற சொத்துக்களை எல்லாம் யாருடைய சொத்து என்று வியாஜியம் நடத்தி தெரிவதற்குள் இரண்டு மூன்று வருடங்களாகிவிடுகின்றன. அதே போன்றுதான் தர்மங்கள் நடத்துவதற்கும், வார வழிபாடுகள், மாத வழிபாடுகள் முதலியவை நடத்துவதற்கும், அதன் பேரில் கவனம் செலுத்துவதற்கும் இந்த எரியாக் கமிட்டியினால் முடியுதில்லை. ஆகவே இவைகளை எல்லாம் கவனிப்பதற்கு தாலாகா கமிட்டிகள் அங்கங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது சில இடங்களில் எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீஸர்கள் இருந்தாலும்கூட அவர்களும் டிரஸ்டிகளோடு சேர்ந்துக்கொண்டு கோவிலை சரியானபடி கவனிக்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். பல கோவில்களிலும் ஆறு கால பூஜைகள் நடப்பதற்கு பதிலாக இரண்டு கால வேளைகளில்கூட பூஜை நடப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதற்கு காரணம் கேட்டால் சரியானபடி சம்பளம் தரவில்லை, மாதாமாதம் கொடுக்கவேண்டியதை எல்லாம் சரியானபடி கொடுப்பதில்லை என்றும், எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீஸரும் டிரஸ்டிகளும் சேர்ந்துக்கொண்டு சாப்பிட்டுவிடுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பற்றி விசாரித்து அறிவதற்குள் காலதாமதம் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அந்தந்த இடங்களிலுள்ள குறைகளை எல்லாம் உடனுக்குடன் அறிந்து சரியான முறையில் நிர்வாகம் நடப்பதற்கு வசதியாக அங்கங்கே தாலாகா கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்னும் இப்போது கமிஷனரிடத்திலோ அவரிஸ்டண்ட் கமிஷனரிடத்திலோ இருக்கின்ற எதேச்சாதிகாரம் போக வேண்டும். அதேசமயத்தில், கோவில்களை எல்லாம் சரியான முறையில் பரிபாலிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான முறையில் இந்த மசோதாவை பொறுத்து கமிட்டியார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI J. MATHA GOWDER) :
The hon. Member Sri Ramakrishna Thevar is not in his seat. Sri Vedamanickam will now speak.

* SRI P. VEDAMANICKAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மத தர்ம பரிபாலன திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல

[28th April 1959]

[Sri P. Vedamanickam]

ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களில் 100-க்கு 90 பேர் இந் துக்களாக இருக்கின்றார்கள். இந்த மாதிரியாக அதிகபட்சமாக இருக்கக் கூடிய மக்கள் வணங்கும் தெய்வத்தின் சொத்துக்கள் அடங்கியிருக்கக் கூடிய இந்து மதஸ்தாபனங்களையும் மாலயங்களையும் பாதகாக்கவேண்டியது இந்த சர்க்காரின் கடமை. அந்த முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் ஒரு திருத்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவதற்காக கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்கு போகப் போகிறது என்றாலும் இந்த மசோதா நிறைவேறிய பிறகு இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் அநியாயங்கள் எல்லாம் ஓரளவு குறையும் என்று நம்மால் நிச்சயமாக சொல்ல முடியும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஏரி யாக் கமிட்டியினால் கோவில்களை எல்லாம் சரியாக கவனிக்க முடிவதில்லை. எங்கள் பகுதியில் நடந்துகொண்டிருக்கும் அநியாயங்களைப் பற்றி சென்ற ஆண்டில் எங்கள் பகுதிக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது விண் ணப்பங்கள் கொடுத்தோம். பல இடங்களில் தர்மகர்த்தாக்கள் கோவில் சொத்துக்களை எல்லாம் கொள்ளையடிக்கின்றார்கள். கோவில் சொத்துக்களை எல்லாம் போடும்போது பொதுமக்களுக்கு தெரிவிச்சாமல் தனக்கு வேண்டிய ஆட்களுக்கே நிலங்களை பயிரிடுவதற்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதுமட்டு மல்ல, முறைப்படியாக நடக்கவேண்டிய பூஜைகள் ஒன்றும் ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. இம்மாதிரியான ஒழுங்கீனங்கள் பல கோவில் ஸ்தாபனங் களில் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக கிருஸ்துவ ஆலயங்களைப் போய்ப் பார்த் தால் அவர்கள் கோவில்கள் எல்லாம் மிகவும் பரிசுத்தமாக இருக்கிறது. அங்கு சென்றவுடனே தெய்வ வழிபாட்டிலே ஒரு எண்ணம் உண்டாகிறது. ஆனால், நம்முடைய ஆலயங்கள் சுத்தமாக வைக்கப்படுவதில்லை. துர் நாற்றம் வீசுகிறது. தருமகர்த்தாக்களும், பூசாரிகளும் கோவில்களைச் சுத்த மாக வைத்துக்கொள்வதிலே கவனம் செலுத்துவதில்லை. ஏரியா கமிட்டி களுக்குப் பிரதிநிதிகளை நியமிக்கும்போது ஒரு பீரியட் இருந்தவர்களையே மறுபடியும் மறுபடியும் போடுவதற்கு வழி செய்து கொள்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, அவர்களைக் கையிலே போட்டுக் கொண்டு பழைய ட்ரஸ்டிகளே மீண்டும் மீண்டும் வருவதற்கு வழிசெய்து கொள்ளுகிறார்கள். இதுவிஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். குறிப்பாக, தருமகர்த்தாக்கள் நியாயமாக இருப்பதில்லை. இன்ஸ்பெக் டர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, அவர்கள் தயவில் கோயிலைத் தங்கள் கையிலே வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

3-30
p.m.

தருமகர்த்தாக்களை நியமிக்கும்போது அதிகமான ஹரிஜனங்களை நிய மிப்பது இல்லை. ஹரிஜன ட்ரஸ்டிகள் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று சட் டத்தில் இருக்கிறது. எங்களுடைய தொகுதியிலே விருத்தாசலம், திட்ட குடி, கொளஞ்சியப்பார் கோவில் இங்குள்ள கோயில்கள் இருப்பாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ள கோயில்கள். அந்தக் கோயில்களில் ஒரு ஹரிஜன தருமகர்த்தாகூட நியமிக்கப்படவில்லை. தகுதியுள்ள பல ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பம் போட்டும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் ட்ரஸ்டிகளாக வந்தால் ஏற்கனவே இருப்பவர்களுக்கு உதவி யாக இருக்கமாட்டார்கள் என்று கருதிக்கொண்டு, தகுதியுள்ள ஹரிஜனங் கள் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருந்தாலும், அவர்களை தி:மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு அவர்கள் விண்ணப்பங் களைத் தள்ளுபடி செய்யச் செய்கிறார்கள். ஒரு ஹரிஜனன் ஆஸ்திகளை இருந்தபோதிலும், தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவனை இருந்தபோதிலும், அவரைத் தி.மு.க. கட்சிக்காரன் என்று சொல்லி, ஏரியா கமிட்டி தள்ளு படி செய்கிறது. ஆகையால், அந்த நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து, தக்க எண்ணிக்கையில் ஹரிஜனங்கள் தருமகர்த்தாக்களாக வருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விருத்தாசலம், பெண்

[Sir P. Vedamanickam]

[28th April 1959]

னாடம், திட்டகுடி ஆகிய இம்மூன்று கோயில்களுக்கும் ஹரிஜனங்கள் தருமகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுவுமின்றி, கோயில்களுக்கு எக்ஸ்கீயூடிவ் ஆபீசர்கள் போடும்போது, கூடியவரையில் 25 சத விகிதத்தினராவது ஹரிஜனங்களாகப் போட வேண்டும். குறைவான அளவுக்குத்தான் ஹரிஜன எக்ஸ்கீயூடிவ் ஆபீசர்கள் இப்பொழுது போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு ஹரிஜன மக்களை எக்ஸ்கீயூடிவ் ஆபீசர்களாகப் போடவேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்பு கோயிலில்தான் ஆரம்பித்தது. சமூகத்திலே தீண்டாமை ஒழியவேண்டுமானால், ஹரிஜனங்கள் கோயில் எக்ஸ்கீயூடிவ் ஆபீசர்களாக இருக்கவேண்டும்.

பரம்பரை ட்ரஸ்டிகளைப் பற்றி குறிப்பிடவேண்டுமானால், சில மடாலயங்களுக்கு பரம்பரையாக ஒரே குடும்பத்திலிருந்துதான் பிரதிநிதிகளாக வருகிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். மற்ற கோயில்களுக்கு ட்ரஸ்டிகளைப் போடுவதுபோல் இப்படிப்பட்ட மடாலயங்களுக்கும் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில மடாலயங்களுக்கும் கோயில்களுக்கும் அதிகமான சொத்து இருக்கிறது. “எக்ஸெஸ் பண்டு” இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உபரி நிதியை எடுத்து, ஏழை ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுத்து உதவுவாம். எங்கள் பக்கத்தில் கொளின்சிபுரம் கோயில் இருக்கிறது. அதற்கு முப்பதாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் ரொக்கமாக வருமானம் வருகிறது. ஆனால், அந்தப் பணம் முழுதும் அந்த கோயிலுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதிலிருந்து யாதொரு தரும் ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட கோயில்களிலிருக்கும் உபரி நிதியை எடுத்து ஏழை ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் தற்காலத்திய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட ஹிந்து மத பரிபாலன மசோதாவை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய 27,000 கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் 12,000 பெரிய கோயில்கள் இருக்கின்றன. 15,000 சிறிய கோயில்கள் இருக்கின்றன. இருபதாயிரம் ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைவாக வருமானமுள்ள கோயில்களும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதிலே நாம் எரியா கமிட்டி என்றும், ட்ரஸ்டிகள் என்றும் நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எரியா கமிட்டி போடும்போது அதிலே நல்ல மதப் பற்று உள்ளவர்களாகவும், தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும், தெய்வத்தின் மீது பக்தி உள்ளவர்களாகவும், இருப்பவர்களைப் போட்டார்களான நல்ல முறையிலே ஓரளவுக்கு நாம் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கமாக இருந்தபோதிலுங்கூட, ஓரளவு நம்முடைய மதத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால், நான் சமீபத்தில்—ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்கு மார்கழி மாதம் 30-ம் தேதி நன்றாக இருக்கும்—அங்கே சென்று ஆண்டவனைத் தரிசனம் செய்வலாம் என்று புள்ளம்பாடியிலிருந்து இரவு இரண்டு மணிக்கே கிளம்பி, அங்கே காவிரி ஆற்றில் மூன்றரை மணிக்குக் குளித்துவிட்டு, பத்து பதினைந்து பேர்களாக கோயிலுக்குச் சென்றோம். காரணம், பழனிவிலெல்லாம் மார்கழி மாதம் பூராவும் திருவிழா மாதிரி இருக்கும். ஜனங்கள் தூங்கக்கூட மாட்டார்கள். திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடிக்கொண்டு ஒரே ஆனந்தமாக

[28th April 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

இருப்பார்கள், அதுமாதிரி ஸ்ரீரங்கம் கோயிலிலும் இருக்கும் என்று மிக்க ஆவலோடு சென்றோம். விடியற்காலை நான்கு மணிக்கு தலைவாசலுக்குச் சென்றோம். காலை ஏழரை மணி வரையில் கதவு திறக்கவில்லை. கதவு திறக்கப்பட்ட பிறகு பார்த்தால் உள்ளே ஒரு சிலர் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அம்மாதிரி எக்ஸ்டிக்யூட்டிவ் ஆபீசரை நியமித்திருக்கிறோம், கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறோம். அங்கிருந்த எக்ஸ்டிக்யூட்டிவ் ஆபீசரையும் மற்ற பூசாரிகளையும் கேட்பதற்கு, “இந்த மார்கழி மாதத்தில் இப்படித்தான் இருக்கும்” என்று அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு நாங்கள் மெத்தவும் வருத்தம் அடைந்தோம். மார்கழி மாதம் மிகப் புனிதமான மாதம். அந்த மார்கழி மாதத்தில் ஆண்டாள் திருப்பாவை பாடி ஆண்டவனை அடைந்தான். அப்படிப்பட்ட புனிதமான மாதத்தில் மக்கள் விடியற்காலை மூன்று மணிக்கெல்லாம் எழுந்து, காவிரியில் நீராடி, ஆண்டவன் தரிசனத்திற்காக அங்கே செல்வார்கள். அப்படியிருக்கும் அந்த மாதத்திலே கூட காலை ஏழரை மணிக்குக் கூட கோயில் திறக்காமலிருந்தது என்றால், நாம் அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது. அதற்காகத்தான் நல்ல பக்தி வாய்ந்தவர்களாகப் போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எக்ஸ்டிக்யூட்டிவ் ஆபீசரை நியமிக்கும் அதிகாரம் ஏரியா கமிட்டியாரிடத்திலே இருந்தால், அவர்கள் யார் நல்ல பக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்று பார்த்து, பொறுப்பை அவர்களிடம் கொடுப்பார்கள். அந்த நிலை இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆடிச் செய்வதற்கு ஆடிட்டர்களை நியமித்திருக்கிறோம். சம்பளம் கொடுத்து ஏதோ ஆடிட் பண்ணுகிறார்கள். வருஷத்திற்குப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வரும்படி வரக்கூடிய தரும் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய தரும் ஸ்தாபனங்களும் தக்கவர்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய்தான் வருவாய் என்று காட்டினால், அந்த ஆடிட்டர்கள் சும்மா இருந்துவிடுவார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருவாய்க்கு வவுச்சர் இருக்கிறதா என்று பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு ஆடிட் நடக்கவில்லை. அதிகப்படியான வரும்படி வராமல் இருக்கிறதா என்று புள்ளிவிவரம் எடுக்கமுடியவில்லை. இதற்காகத்தான், எப்படி கோவபெரேடிவ் சொஸைடிகளுக்கெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையில் ஆடிட்டிப்பார்ட்மென்ட் வைத்து, அவர்கள் சென்று ஆடிட் செய்யவேண்டுமென்று நிபந்தனை வைத்திருக்கிறோமோ அதேமாதிரி கோயில்கள் சம்பந்தப்பட்ட கணக்குகளையும் ஆடிட்செய்ய தனிப்பட்ட ஆடிட் இலாகாவை ஏற்படுத்தி அதன்மூலமாக மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஆடிட் செய்தால்தான் நல்ல முறையில் வரும்படிக்களைக் கணக்கில் கொண்டுவரமுடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடோ குடிசையோ போட்டுக்கொண்டிருந்தால், உடனே எலிக்ஷன் ஆர்டர் போடுகின்றார்கள். கூரையைப் பிய்த்து எரிந்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிறது. ஆனால், கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் யாராவது தனிப்பட்டவர்கள், அனுமதி இல்லாமல், அங்கே சென்று ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள் என்றால், அப்படி ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டவருக்கு உடனடியாக எலிக்ஷன் ஆர்டர் கொடுத்தால்தான், அந்த நிலத்தை விட்டுக் காலி செய்வதற்குப் பயம் ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் அடுத்தார்ப்போல் இருக்கும் நிலத்தில் சென்று ஆக்கிரமிப்பு செய்யாமல் இருப்பார்கள்; நிலைமை கட்டுப்பட்டதாகும். அப்படி யாராவது ஆக்கிரமிப்பு செய்தால், அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்த மசோதாவில் இருப்பதைப் பார்த்து எங்களைப் போன்றவர்கள்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [28th April 1959]

மிகவும் வருந்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். கோயில் நிலங்களில் தனி நபர் ஆக்கிரமித்தால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமையை சட்டத்தில் புகுத்தினால், யார் சாமர்த்தியம் உள்ளவரோ, யார் அதிக பலம் வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களைல்லாம் சேர்ந்து அந்தக் கோயில்களின் நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கும் நிலைமை நம்முடைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. எனவே, என்க்ரோச்மென்ட் செய்கின்றவர்களுக்கு உடனடியாக கமிஷனரே எலிக்ஷன் ஆர்டர் போட்டு, அடுத்தபடியாக யாரும் அங்கு வந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்யக்கூடாது என்ற நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தர்மஸ்தாபனங்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் அதை வைத்துக்கொண்டு கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளிலிருந்து அதிகமான உற்பத்தியை உண்டுபண்ணுவதற்கு இல்லாத நிலை இருந்துவருகிறது. நாட்டில் உணவுப் பற்றுக்குறையும், மக்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்பும் ஏற்படுகக்கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையில், எங்கெங்கே கோயில் நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ, அந்த நிலங்களைக் கூட்டுறவு முறையில் அங்கங்கு இருக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கும் கொடுத்து, சர்வீஸ் கோவாபரேடிவ் முறையில் எல்லா சலுகைகளும் கொடுத்து அரசாங்கம் நேரடியாகக் கவனிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினால் ஓரளவு உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் கோயில் நிலங்களால் பல ஏழை எளிய மக்களுக்கு நாம் வாழ்வு அளிக்கக்கூடிய நிலைமையையும் உண்டாக்க முடியும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நாம் ஏற்படுத்தமுடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீண்டாமையைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் தீண்டாமை என்பது அறவே ஒழியவில்லை. இது சம்பந்தமாக சிங்கம்புணரியில் ஒன்று நடந்தது. அங்கு நான் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அதாவது 1956-ம் வருஷம் அங்கே ஹரிஜனப் பெண்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களையும் கோவிலுக்குள் வரும்படிச் சொன்னேன். அவர்கள் வர மறுத்துவிட்டார்கள். பிறகு நான் மட்டும் கோவிலுக்குள் சென்று அங்குள்ள ட்ரஸ்டியைக் கேட்டேன். “என் வெளியிலுள்ள ஹரிஜனப் பெண்கள் உள்ளே வருவதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள்” என்று. அதற்கு அந்த ட்ரஸ்டி என்ன பதில் சொன்னார் என்றால், தாங்கள் அவர்களை கோவிலுக்குள் வரச் சொன்னாலும் அவர்கள் வருவது கிடையாது என்றும் சொன்னார். அதைப்பற்றி வெளியில் வந்து அந்தப் பெண்களைக் கேட்ட போது அவர்கள் என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்றால் “இப்பொழுது நாங்கள் கோவிலுக்குள் வந்துவிட்டால் நீங்கள் போன பிறகு நாங்கள் இந்த ஊரிலேயே இருக்க முடியாது” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே கோவிலுக்குள் ஹரிஜனங்கள் வருவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையை கட்டாயம் போக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு கோவில்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டும் தர்மஸ்தாபனங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டும் அவர்களுக்கு என்று கல்லூரிகளையும் ஹைஸ்கூல்களையும் அமைக்கவேண்டும். அப்படி அமைத்து அவர்களை முன்னேற்றமடையச் செய்தால் அவர்களும் முன்னேற்றமடைந்து கோவிலுக்குள் வருவதற்கு பயப்படமாட்டார்கள். அதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதன் மூலம் அவர்களுடைய வரம்புக்கைத்

28th April 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களும் ஒருவாறு ஹிந்துக்களுடன் கூடி வாழ வழி ஏற்படும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்தால் நிச்சயமாக ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய வசதி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக டிபுடி கமிஷனர் சுந்தரவடிவேலு பிள்ளை இருந்த காலத்தில் கோவில்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வந்தன. நிர்வாக மும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வந்தன. அப்படியே இப்பொழுதுள்ள கமிஷனர், டிபுடி கமிஷனர், அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் எல்லோரும் சேர்ந்து, இன்னும் ஏரியா கமிட்டி, ட்ரஸ்டிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் அந்த முறையில் சட்டத்தை இயற்றவேண்டும். இந்த விதத்தில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு அக்கரை கொண்டு அவர்களுக்கு சலுகை காட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஹரிஜனங்களுடைய சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மடர்திபதிகள் ஏதாவது தப்பு அல்லது தவறுகள் செய்தால் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதால்கனம் அமைச்சர்கள் அவர்களுடைய மடங்களுக்குக்கூப்பிட்டாலும் செல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் ஒருவாறு திருந்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதன் மூலம் ஓரளவு பான் அடைய வழி ஏற்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குப் பிறகு நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு அவர்கள் முற்படுவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எக்சிக்யூட்டிவ் ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போதும் ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போதும் ஏதாவது தப்பு தவறுகள் இருந்தால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் மேலிடத்தில் அப்பீல் செய்கிறார்கள். முதலில் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர், அதன் பிறகு டிபுடி கமிஷனர், அதன் பிறகு ட்ரிப்ப்யூனல், டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு, அதன் பிறகு ஹைக்கோர்ட், அதன் பிறகு சூப்ரீம் கோர்ட் என்று அப்பீல் செய்கிறார்கள். அதனால் பத்து வருஷங்கள் ஆகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. அப்படி இல்லாமல் உடனடியாக மாற்றுவதற்கும் நியமிப்பதற்கும் தகுந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் அரசாங்கம் சட்டம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஏரியா கமிட்டிகளை நியமிக்கும்போது ஹரிஜனங்களுக்கு முதல் சலுகை காட்ட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதியதாகப் நியமிக்கும் காலங்களில் அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் ஏரியா கமிட்டிகளில் பெண் அங்கத்தினர்களைப் போட்டால் நன்மையாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் பெண்கள் தாய் பண்பு உள்ளன கொண்டவர்கள். அவர்களை நியமித்தால் ஓரளவு பக்தி மார்க்கத்தை கற்றுக் கொடுப்பார்கள். இப்பொழுது பார்த்தால் கிருஸ்தவர்கள் பக்தி மார்க்கத்தை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். கிருஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் கோவிலுக்குப் போகவேண்டும் என்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே ஹிந்து கோவில்களிலும் அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அமைத்து பக்தி மார்க்கத்தை கடைபிடிக்கக்கூடிய பெண்மணிகளை நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே புதிய ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போது ஓரளவு பெண்மணிகளையும் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பண்டைய காலத்தில் பள்ளிக்கூடங்களில் பக்தி மார்க்கத்தைக் கடைபிடிக்கக்கூடிய பாடங்களைக் கற்பித்துக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது பக்தி இல்லாத சில ஆசிரியர்களை

[Srimathi A. S. Ponnammal] [28th April 1959]

நியமிப்பதால் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பக்தி மார்க்கத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை நியமிக்கக்கூடாது. பாடங்களை அமைக்கும்போதும் பக்தி உண்டாக்கக்கூடிய பாடங்களை ஆதிகாலத்தில் வைத்தது போல் இப்பொழுதும் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இப்பொழுது ட்ரஸ்டிகளுக்கு வேண்டிய பவர் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பவர் இருக்கும்படியாக சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி அவர்களுக்கு அதிகப்படியான பவர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே இப்பொழுது சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாவை ஆதரித்து சில சங்கதிகளைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள ஏரியா கமிட்டியில் ஹரிஜனங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் சில இடங்களில் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் கமிட்டிகளில் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தெரியவில்லை. அப்படி கொடுப்பதற்கு ஷரத்துக்களை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு திருத்தத்தை கொண்டு வந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒவ்வொரு கமிட்டியிலும் ஹரிஜனங்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போதும் ஹரிஜன பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் எங்கும் சொல்லப்படவில்லை. நிரந்தரமான ட்ரஸ்டிகள் அல்லது இனிமேல் ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போது எவ்வளவு தூரம் ஹரிஜனங்களை ட்ரஸ்டிகளாக நியமிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

சர்க்கார் ஆலயப் பிரவேச மசோதாவை நல்ல முறையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு பல இடங்களில் கோவில்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிசில இடங்களில் கோவில்கள் திறக்கப்படவில்லை என்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்வார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். பல இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் கோவிலுக்கும் போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பது தெரிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் கோவிலுக்குள் போனால் அவர்களுக்கு கெட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட சந்தர்ப்பம் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. இதை சட்டபூர்வமாக நீக்கப் பட வேண்டும்.

கூடுமானவரையில் ஹரிஜனங்களை ட்ரஸ்டிகளாக நியமிக்க வேண்டும். பூசாரிகளை நியமிக்கும்போதும் ஹரிஜனங்களை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கோவில்களில் எந்தத் தொழில் செய்வதாக இருந்தாலும் அவைகளைச் செய்வதற்கு ஹரிஜனங்களையே நியமிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் மசோதாவை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி நியமனங்களில் ஹரிஜனங்களையே நியமித்தால் ஆலயப் பிரவேசச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அது வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கும் உதவியாக

28th April 1959] [Sri P. G. Manickam]

இருக்கும் என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை செலெக்ட் கமிட்டியில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கோவில்களின் நிலங்களை ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டு குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் டெனண்ட்ஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் குத்தகைக்கு கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலங்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் அநேகம் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி சட்டசபையில் கேள்விகூட கேட்டேன். அதற்கு பதிலும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய நிலங்களின் கணக்கு கூட எடுத்திருப்பதாக தெரிய வருகிறது. அவைகளை கூட்டுறவு பண்ணை மூலம் ஹரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு கடன் வசதியுடன் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் இதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனக் குடும்பங்கள் பிழைக்கலாம் என்பதை நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மத்தியான உணவுத் திட்டம். மத்தியான உணவுத் திட்டத்தில்கூட இந்தக் கோயில்களுக்கு உள்ள நிலங்களிலிருந்து ஒரு பகுதி கொடுக்கும்படியாக இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்போது பொதுஜனங்கள் ஒரு பகுதி தாவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் சர்க்கார் ஒரு பகுதி கொடுத்து ஏழை மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு அளித்து கல்வி போதிக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது பல கோயில்களுக்கு நிறைய நஞ்சை பூமிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்குள்ள டிரஸ்டிகள் மூலமாக ஒரு தீர்மானம் போட்டால் அந்த ஊரில் இருக்கிற ஏழை எளிய மாணவர்கள் படிப்பதற்கு மத்தியான உணவு அளிக்க வசதியாக ஒரு பங்கு தானியம் கொடுக்கலாம். இப்போது 30 லட்சம் மாணவர்களுக்கு மேல் படிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எல்லா மாணவர்களுக்கும் நாம் கல்வி கற்க வசதி செய்தாகவேண்டும். அப்படி கல்வி கற்க வசதி செய்கிறபோதே, இப்படி கோவில் நிலங்களிலிருந்து மத்தியான உணவு அளிக்கவும் வசதி செய்தால்—இரண்டு திட்டமும் மிகுந்த வெற்றிகரமாக நடப்பதற்கு வசதியேற்படும். அதனால் சீக்கிரத்திலேயே கல்வி அறிவினமையைப் போக்குவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமாதிரி ஹரிஜனத் தெருக்களில் சிறு சிறு கோவில்கள் இருக்கின்றன. அவை பழுதடைந்து கிடக்கலாம். அல்லது அவ்வூரில் உள்ளவர்களால் அந்த கோவிலில் ஆராதனை, நிவேதனைகள் செய்வதற்கு வசதி இல்லாமலும் இருக்கலாம். கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்கிற பழமொழிக்கு ஏற்ப அவர்கள் வாழ்கிற இடங்களிலும் கோவில் நல்ல முறையில் இருப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக ஹரிஜனச் சேரிகளில் உள்ள கோவில்களை புதுப்பிக்கவேண்டும் என்று உதவி கோரினாலும் சரி, அல்லது ஹரிஜனச் சேரிகளில் உள்ள கோவில்களில் சரியான முறையில் ஆராதனை நடப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய பொருள் உதவி வேண்டும் என்று கோரினாலும் சரி சர்க்கார் கொடுப்பதற்குத் தக்க வழி இந்த மசோதாவில் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் இன்றைக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து

[Sri P. G. Manickam]

[28th April 1959]

பழுதடைந்த பல ஆலயங்களை புதுப்பித்து வருகிறார்கள். அப்படியே இதற்கும் உதவி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய பிரதேசத்திலுள்ள பெருந்தலை ஆலயம் சம்பந்தமாக நாங்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் விண்ணப்பம் அனுப்பியிருந்தோம். அந்நிலைய பாதுகாப்பு கமிஷனர் அவர்களுக்கும் அனுப்பியிருந்தோம். ஆனால் இன்றளவும் எவ்வித முடிவும் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட மனுக்களை உடனடியாகக் கவனித்து தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். அதுதான் நன்மை பயக்கும். செலவுக் கமிட்டியானது இவ்விஷயங்களை எல்லாம் கவனித்து தக்க ஏற்பாடுகள் பலவற்றைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வார்கள் என்கிற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால்தான் நமது தர்மமானது நன்றாக நிலைத்து ஒங்குவதற்கு மிகக் அனுசூலமாக இருக்கும். காந்தி கண்ட ராமாஜயமும் வருவதற்குச் சிறந்த வழியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நமது இந்த மத தர்ம பரிபாலன மசோதா வந்திருக்கிறது. நம்முடைய மன்னர்கள் காலத்தில் ஆம்வார்களாலும், நாயன்மார்களாலும் பாடல்பெற்ற பல புண்ணிய கோவில்கள் பல நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டில் பழங்காலத்தில் அதிகமாக சம்பாத்தியம் உடையவர்கள் மிகக் குறைவாகச் செல்வழித்துக்கொண்டு மிகுந்தவற்றை எல்லாம் தேவாலயங்களுக்கே எழுதிவைக்கும் பழக்கமும் இருந்திருக்கிறது. அந்தச் செல்வங்கள் இன்றைய தினம் பெரிய மடாதிபதி கைகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு, அதனால் ஆலய நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஊழல்கள்—சிக்கல்கள் எத்தனை என்று சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டது. இவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகவே தர்ம பரிபாலன ஆக்கைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதிலே குறிப்பாகச் சிலவற்றைச் சொல்லவேண்டுமானால்—இன்றையதினம் சிலில் கோர்ட்டிலே—அரசியல் சட்டம் 51-வது விதி—பண்டமென்ட்ஸ் ரைட்—அடிப்படையில் செல்வதற்கு இடம் இல்லாமலும், திருத்தப்பட்ட 56-வது விதிப்படி எவ்வித நபரும் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாத நிலைமையில்—இந்தச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சரியானபடி அமைக்கவேண்டும். இன்றைக்கு தர்ம ஸ்தாபனங்களில் இருக்கக்கூடிய உபரி பணத்தை மடாதிபதிகள் எதேச்சாதிதாரமாகச் செல்வழித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை மாற்றி அமைப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்து உரிமைகளை, தர்ம ஸ்தாபனங்களில் உள்ள உபரி பணத்தை அரசாங்கம்தேரியமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதனால் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு பயன்படும். ஹிந்து மதம் வாழவேண்டுமானால் இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு நியமிக்கப்படுகிற அதிகாரிகள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக—இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பது மாத்திரம் அல்ல. விக்ரிக ஆராதனையில் அதிகமான நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் முதலியவர்களைப் போடும்போது—நமது வேதங்களில் நல்ல அறிவு உடையவர்களாக—தெய்வ ஆராதனை வழிபாட்டு முறைகள் எல்லாம் அறிந்தவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்களையே போடவேண்டும் என்று சொல்வேன். இருப்பினும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர்களைக் கொண்டு எரியா கமிட்டி அமைக்கும்போது இந்தக் கமிட்டிக்கு சேர்மானாக அதிகாரிகள் இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. இது ஜனநாயகத்திற்கே முரணானது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளில் ஒருவர்தான் சேர்மானாக இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

28th April 1959]

[Sri V. Subbiah]

தனிப்பட்டவர்களிடத்திலிருக்கும் சொத்து உரிமை இன்று எவ்வாறு துர்விநியோகம் செய்யப்படுகிறது என்பதை அனுபவத்தில் நான் சொல்வேன். எங்கள் பகுதியில் உள்ள ஜமீன் கோவிலில் ஆசிரிய கழுமூலையே தேவஸ்தானம் இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டிலேயே பெரிய கால்நடை சந்தை கூடுகிற இடமாக இருக்கிறது. அந்தச் சந்தை மூலம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களும், கட்டிடங்களும் இருக்கின்றன. அவர் என்ன செய்கிறார்? பஞ்சாயத்து போர்டிலிருந்து தீர்மானம் போட்டாலும்கூட—அந்தத் தெருக்களுக்கு லைட் போடக்கூடாது, மெடலிக் செய்யக்கூடாது, இன்னார் எல்லாம் அந்தத் தெரு வழியாகவே போகக்கூடாது என்பதாகப் பல இடைஞ்சல்களைச் செய்கிறார். இதற்காகத்தான் தனிப்பட்டவர்களுடைய சொத்து உரிமையைச் சர்க்கார் தைரியமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி எடுத்துக்கொண்டால் அதில் கிடைக்கக் கூடிய உபரி வருமானத்தைக்கொண்டு கல்லூரி ஏற்படுத்தலாம். இந்து தர்ம கோட்பாடுகளைப் போதிக்கும் டிப்ளமா கோர்ஸ் ஏற்படுத்தலாம். இப்படி இதில் 5 வருஷம், 4 வருஷம் படித்தவர்களை ஆலய நிர்வாகத்தில் அமைக்கலாம். நான்கு வேதங்களையும், ஆகமங்களையும் கற்றுக் கொடுக்க வழி செய்யலாம். இப்படியெல்லாம் செய்தால்தான் நமது இந்து மத தர்மத்தைச் செறித்தோங்கும்படி செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்து மத அறநிலைய பாதுகாப்பு மசோதாவில் பல திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக முக்கியமான ஒரு மசோதாவையேக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவில் உள்ள கருத்துக்களில் முக்கியமாக—ஆங்காங்கு ஏரியா கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி, ஆலயங்களின் நிர்வாகத்தைக் கொண்டு நடத்துவதாகும். ஆனால் ஏரியாக் கமிட்டிகள் அமைப்பதில் பல குறைபாடுகளைக் காண்கின்றேன் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒன்று அமைக்கப்படுகிறது. ஏரியாக் கமிட்டியில் மூவர் அல்லது ஐவர் இடம் பெறுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரே நகரத்தில் இருந்துகூட இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கிறபடியினால்—பல பாகங்களில் சிதறிக் கிடக்கிற கோயில்களை எல்லாவற்றையும் கருதிப்பார்த்து சரியானபடி விரும்புகிறபடி நடக்க முடியவில்லை. ஆகையால் அத்தகைய ஏரியாக் கமிட்டிகளில் உறுப்பினர்களைப் போடும்போது மாவட்டங்களில் பல பாகங்களையும் கணக்கில் கொண்டு எல்லாப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படி அமைப்பது தான் சர்க்காரின் கடமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு அந்த ஏரியா கமிட்டியில் பல பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவர்களுக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. முற்போக்கு இனத்தவர்களே அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடிய காலம் முன்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது ஆங்காங்கு விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டு இருப்பதனால் பிற்பட்ட சமூகத்தவர்களுக்கும் ஏரியாக் கமிட்டியில் இருந்து பணியாற்ற ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆதலே உண்மையான ஜனநாயக வளர்ச்சி ஒங்கவேண்டுமானால் அவர்களுக்கும் இதில் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் ஏரியாக் கமிட்டியில் உள்ள உறுப்பினர்கள் எத்தகைய தகுதிகளைப் பெறவேண்டும் என்று சொல்லப்பட இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட அதில் கடைசியாக ஒரு விதி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் விரும்பினால் பல தகுதிகளைப் பெறாதவர்களையும் கூட நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது.

[Sri K. R. Viswanathan] [28th April 1959]

4
p.m. ஒழுக்க ஈனத்திற்காக கோர்ட்டுகளிலே தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் இதிலே இடம் பெறக்கூடாது என்று கண்டிருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் விரும்பினால் அதிலே இடம் பெறலாம் என்ற விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய விதிவிலக்கு மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. நம் முடைய சமுதாயத்தில் ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்ட இத்தகைய கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பரிபாலிக்கக்கூடிய தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஏரியாக் கமிட்டியில் ஒழுக்கமற்றவர்கள், சர்க்காரால் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கக்கூடாது. ஒழுக்கம் தவறியதற்காக சர்க்காரால் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அந்தக் கமிட்டியில் இடம் பெறக்கூடாது. அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு கோயில்களுக்கும் தர்மகர்த்தாக்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அத்தகைய தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கும்போது அவர்கள் மத, சமய ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களா என்று பார்க்க வேண்டும். தர்மகர்த்தா தகுதியைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர் ஒரு இந்துவாக இருந்தால் மட்டும் போதுமென்றிருக்கிறது. இன்றைய தினம் நாம் சமுதாயத்தில் பார்க்கிறோம். இந்துக்களாக இருந்தாலும்கூட கடவுள் இல்லையென்று சொல்லும் பல பேரைப் பார்க்கிறோம். கடவுள் பக்தி உள்ளவர்களாக இருந்தாலும்கூட சமய நெறி முறைகளை உணராதவர்களாகத்தான் பலர் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர்தான் சமய ஒழுக்க முறைகளை அனுசரிக்கிறார்கள். இந்துக்களாக இருந்தால் போதும் என்றிருப்பது போதாது. அவர்கள் சமய ஒழுக்க முறைகளை அனுசரிப்பவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அந்த ஒழுக்கத்தோடு பொதுவான ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருப்பது இன்றியமையாதது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாகப் பார்க்கும்போது ஏதோ சில செல்வாக்கு உடையவர்கள்தான் இந்த ஏரியாக் கமிட்டியில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களைத் திருப்தி செய்கின்றவர்கள் கோயில் தர்மகர்த்தாக்களாக வருகிறார்கள். அவர்கள் காலத்தில் பல ஒழுங்கினங்கள் நடக்கின்றன. அந்த ஏரியா கமிட்டி அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகச் செல்வாக்கு இருக்கும் காரணத்தினால் உதவி கமிஷனரோ அல்லது டிபுடி கமிஷனரோ சரியானபடி யோசனைகள் கூறி ஒழுங்கினங்களைத் தடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். இன்று கோயில் நிர்வாகம் சரியானபடி நடப்பதில்லை. சர்க்கார் சரியானபடி கோயில் கணக்கு வழக்குகளைச் சரிபார்ப்பதில்லை. கிராமங்களில் உள்ள கோயில்களுக்கு நிலங்களில் இருந்து பல ஆயிரக் கணக்கான வருமானம் இருந்தாலும் பரிபாலனம் சரியானபடி நடப்பதில்லை. மேலதிகாரிகள் கணக்குகளைச் சரியானபடி பார்ப்பதில்லை. ஆடிட்டர்கள் சரியானபடி தங்கள் கடமைகளைச் செய்வதில்லை. ஆடிட்டர்கள் சரியானபடி கணக்குகளைப் பார்த்து எந்தெந்தக் கோயில்களில் இந்த மாதிரி ஒழுங்கினங்கள் நடக்கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடித்து கடுமையான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் சிவன் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. உதாரணத்திற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன். அங்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருவர் தர்மகர்த்தாவாக இருந்தார். அவர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் நிலங்களில் இருந்து வருமானத்தைத் தம்முடைய சொந்த உபயோகத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். அதனால் அவர் மேல் புகார் செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட. அவரை நிர்வாகத்தில் இருந்து நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்பட்டது. 1950-ல் அவரை நீக்கிவிட்டு மற்றொரு

28th April 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

“மாணேஜிங் தர்மகர்த்தா” நியமிக்கப்பட்டாலும்கூட முன்னவரிடம் அவர் “சார்ஜ்” ஒப்படைக்கவில்லை. இம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட 1950 முதல் 1958 வரை அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படவில்லை. அவருக்குச் சொந்தமான ஒருவருக்கு எரியா கமிட்டியில் செல்வாக்கு இருந்த காரணத்தால் அவரே தர்மகர்த்தாவாக ஆக்கப்பட்டார். அதன் காரணமாக வழக்கைச் சரியானபடி நடத்த முடியவில்லை. மறுபடியும் தொடர்ந்து அந்த ஒழுங்கினம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பலமுறை சர்க்காரிடம் நான் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும்கூட உடனடியாக எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதுபோன்று ஜமீன்தார்கள் நிலங்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டோம். எடுத்துக்கொண்டபோது ஆங்காங்கு ஜமீன்தார் மேற்பார்வையில் அப்பொழுது கோயில்கள் இருந்தன. அந்தக் கோயில்கள் ஜமீன்தார்கள் மூலமாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன. நாம் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டபோது அந்தக் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பயிரிட்டுக்கொண்டிருந்த குடியானவர்கள் அந்த நிலங்களில் பயிரிட்டு தாமே சாப்பிட்டு வரக்கூடியவர்கள். ஜமீன்தார்கள் கோயிலைப்பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. அரசாங்கமும் கவலைப்படுவதில்லை. இத்தகைய கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் கவனிப்பாரற்று இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, அடுத்தபடியாக பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கும் இடங்களில் அவர்கள் ஒழுங்கினைமாக நடந்து கொண்டால் வேறு தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கலாமென்று விதி உள்ளது, வரவேற்கத் தகுந்தது. தர்மகர்த்தாக்களில் தலைமையிடம் பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களுக்குத்தான் இருக்கமுடியும் என்ற விதி கொண்டு வரப்படுகிறது. அத்தகைய விதியை நாம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமில்லை. 64-வது பிரிவின்படி ஒரு மத ஸ்தாபனத்தினுடைய சொத்துக்கள் மத காரியங்களுக்குப் பயன்படவில்லையென்றால் டிபுடி கமிஷனர் அந்த சொத்துக்களை பல நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி கல்லூரிகள் நிர்வாகம்.....

MR. SPEAKER: The hon. Member will please resume his seat. Sri K. Vinayakam will now speak.

*SRI K. VINAYAKAM: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், தர்மபரிபாலன ஸ்தாபனங்கள் விஷயமாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை பொதுவாக வரவேற்று ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 30, 35 வருடங்களுக்கு முன்பாக ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி ஆட்சி செய்யும்போது, பனகல் ராஜா அவர்கள் முதன்முதலாக இந்த விஷயத்தில் தலையிட்டார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலைமை, மதத்தின் பெயரால் அல்லது கடவுளின் பெயரால் இருக்கிற ஸ்தாபனங்களை வைத்து மதக் குழுக்கள் அல்லது ஸ்தாபனங்களை வைத்து நடத்தும் தர்மகர்த்தாக்கள் மதத்தை இழிவுபடுத்தக்கூடிய அளவிற்குக் காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லி அதற்காக நமது ஹிந்து மதத்தில் தலையிட்டு ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். பொதுவாக நோக்கம் நல்லதாக இருப்பினும்கூட, நாளுக்கு நான் நாகரீகம் வளர வளர அரசாங்கம் மதத்தில் அதிகமாகத் தலையிடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படித் தலையிட்டு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறபோது அதை வரவேற்று தவறான பாதையில் போகும்போது அந்தத் தவறுகளை எடுத்துரைத்துச் சொல்ல வேண்டியது இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் கடமையாகும். இப்பொழுது நாட்டு மக்களின் எண்ணத்தை நான் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். பொது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், அரசாங்கம் இந்து மதத்தில்தான் அதிகமாகத் தலையிடுகிறது, ஹிந்து மத ஸ்தாபனங்களைத்தான் அதிகமாக சீர்திருத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கம் தைரியமாக மசோதாக்கள் கொண்டு வந்து திருத்தியமைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு

[Sri K. Vinayakam]

[28th April 1959]

மதங்கள் இருக்கின்றன. கிருஸ்தவ மதம் இருக்கிறது, முஸ்லீம் மதம் இருக்கிறது. அவர்களும் இதேபோல் ஸ்தாபனங்கள் வைத்து, தர்ம பரிபாலனம் நடத்துவதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கு நடக்கிற விஷயங்கள் நல்லதாகயிருக்கலாம், தவறுதலாக இருக்கலாம், நான் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் கிருஸ்தவ மத ஸ்தாபனங்கள், அல்லது முஸ்லீம் மத ஸ்தாபனங்கள் இவைகளில் தலையிடும் போதும் தயங்குகிறது. தைரியமாக தலையிட்டு அவர்களின் மத ஸ்தாபனச் சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிப்பதில்லை, என்று மக்கள் பேசிக் கொள்வதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். “வாக்ப் ஆக்ட்” என்று ஒன்று இருப்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த முஸ்லீம் தர்ம பரிபாலனச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டிய நிலையில் அது இருந்தபோதிலும் கூட எந்தளவிற்கு இந்து மதத்தில் தலையிட்டு, எந்தளவு விரிந்து மத தர்மபரிபாலனச் சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் ஆர்வம் காட்டுகிறதோ அந்த அளவு முஸ்லீம் அல்லது கிருஸ்தவ மதத்தில் தலையிடுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு நாம் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இப்பொழுது குறிப்பாக நம்முன் இருக்கிற சட்டத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓரளவிற்கு மதத்தின் பெயரால் தவறுதல்கள் நடக்கிறது, கடவுளின் பெயரால் கோவில்கள் கட்டி ஸ்தாபனங்களைப் பரிபாலிக்கும் விஷயத்தில் தவறுகள் நடக்கிறது. அவைகளை திருத்தியமைக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும். அப்படிச் சொல்லும்போது மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொன்னதை நாம் திரும்பவும் கூற விரும்பவில்லை. ஒன்றிரண்டு காரியங்களை மட்டும் கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, டிரஸ்டிகள் நியமனத்தில் டிரஸ்டிகளாக ஹரிஜனங்களை அதிகமாகப் போடவேண்டுமென்று ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். உண்மை. அது வரவேற்கக்கூடிய ஒரு கொள்கைதான். அதே நேரத்தில் ஹரிஜனங்கள் அல்லாத எங்களைப் போல் உள்ளவர்கள், மற்ற உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட ஹரிஜனங்களை அதிகமாக அப்படி நியமிக்க வேண்டுமென்று நாங்களும் வக்காலத்து வாங்கித்தான் பேசுகிறோம். குருக்கள்கூட ஹரிஜனங்களாக இருந்தால் நல்லது. அந்த அளவிற்கு கூட, தீவிரமான எண்ணத்தை நாம் பலதடவை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பரிசாரகர்கள்கூட (cooks employed inside) ஹரிஜனங்களாக என் இருக்கக்கூடாது? ஓரளவு அவர்கள் சுத்தமாகப் பிரசாதம் போன்றவைகள் செய்யத் தெரிந்தால் ஹரிஜனங்களை பரிசாரகர்களாக நியமிக்கக் கூடாதா என்று கேள்வி கேட்டதற்கு இதையெல்லாம் கவனிக்கலாம் என்று சாவதானமாகப் பதில் சொன்னார்கள், அமைச்சர் அவர்கள். பிற்பட்ட வகுப்பினரை டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கவேண்டுமென்று எனக்கு முன் பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் சொல்லியபோது அமைச்சர் அவர்கள் அதை எழுதிக்கொள்ளக் கூட இல்லை, ஆனால் ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லும்போது அதைப்பற்றி அக்கறையாக எழுதிக்கொள்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் எதை எழுதுகிறேன், எதை எழுதவில்லை என்பது அங்கத்தினருக்கு எப்படித் தெரியும்?

SRI K. VINAYAKAM : எனக்கு பார்க்கும் சக்தி இருக்கிறது. I have got the capacity to look into. அவர்கள் அதைப்பற்றி எழுதவில்லை, ஆனால் அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கலாம். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், I am drawing the pointed attention of the entire House to this matter. பிற்பட்டவகுப்பினர் பிற்பட்ட வகுப்பினராகவே இருக்கப் போகிறார்கள். இப்படியே போனால் ஒரு நாள், ஆதி திராவிடர்கள் முன் இடம் பெற்று கடைசியில் இவர்களை முன்னேற்றுவதற்கு இன்னொரு

28th April 1959]

[Sri K. Vinayakam]

காந்தி பிறக்க வேண்டும், பெரிய பெரிய தலைவர்கள் எல்லோரும் பிறந்து இந்த பாக்வேர்ட் கம்யூனிஸ்டியில் உட்பட்டவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய ஒருநிலை ஏற்படும். ஹரிஜனங்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதுதான். There is no quarrel on that point. அப்படிச் செய்யும் போது, பிற்பட்டவர்களின் நலன்களையும் கவனிக்கவேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏரியாக் கமிட்டிகளில் மெம்பர்களைப் போடும்போதோ அல்லது டிரஸ்டிகள் நியமிக்கும் போதோ பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குச் சேர வேண்டிய பங்கை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்கும் தக்கபடி சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவிலுள்ள 33-வது செக்ஷனில் (இ) “Alienation of immovable trust property” என்றிருக்கிறது கோவில்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை வாடகைக்கோ அல்லது லீஸிற்கோ ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் விடக்கூடாது என்று இருக்கிறது. கோவில் களுக்குப் பலதரப்பட்ட சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. இம்மூவையின் ப்ராப் பர்ஸஸ், நிலமாகியிருக்கலாம். ஹௌஸ் ஸைட்ஸ் ஆக இருக்கலாம். சென்னையில் பர்த் கோவில்கள் இருக்கின்றன. பார்த்தசாரதி கோவில், மல்லிகேஸ்வரர் கோவில், மைலாப்பூர் ஈஸ்வரன் கோவில் போன்றவைகளுக்கு நிறைய ஹௌஸ் ஸைட்ஸ் இருக்கின்றன. இவைகளை ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை லீஸிற்கு விடுவதாக இருந்தால், அப்படி அவைகளை குத்தகைக்கு எடுக்க எத்தனை பேர்கள் முன்னுக்கு வருவார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து வருடத்திற்கு என்று வாங்கி வீடு கட்டி முடிந்த பிறகு அதை கோவிலிற்கு கொடுத்து விட்டுப் போக எத்தனை பேர்கள் தயாராக இருப்பார்கள் என்பதை தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டும். சைதாப்பேட்டையில் காரன்ஸ்வரர் கோவில் இருக்கிறது. கோடம்பாக்கத்தில் வடபழனியாண்டவர் கோவில் இருக்கிறது. இவைகளுக்கு அதிகம் ஹௌஸ் ஸைட்ஸ் இருக்கின்றன. கோடம்பாக்கம், சைதாப்பேட்டை, கிண்டி போன்றவிடங்களில் உள்ள ஹௌஸ் ஸைட்ஸை இந்தப் பிரிவின்படி ஐந்து வருடங்களுக்குத்தான் லீஸிற்கு விடுவோம் என்று வைத்தால் யார் முன் வந்து அந்த நிலத்தை வாங்கி (Investing money on the construction of houses) பெரிய பெரிய வீடுகள், அல்லது பங்களாக்கள், கட்ட முன்வருவார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இப்படி ஒரு விதி இருந்தால் கோவில்களின் வருமானம் குறையும். ஆகவே, நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே மாற்றிவிடுங்கள். (Final disposal by sale to them). அதற்கு ஏதாவது விதிகள் இருக்கிறதா என்று துருவித் துருவிப் பார்த்தும் அப்படி ஒன்றும் ஒரு விதி இதில் இருப்பதாகக் காணவில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதை இப்பொழுது எழுதவில்லை என்றாலும் இதுதான் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

* SRI K. VINAYAKAM : இப்படித்தான் விற்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கோடம்பாக்கம் கோவிலின் நிலத்தை, அதாவது, கோடம்பாக்கம் கோவிலுக்கு உள்ள நிலத்தை விற்றுவிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு மகஜர் சமர்ப்பித்தோம். ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் தரமுடியாது என்று உங்கள் இலாகாவிலிருந்தே பதில் வந்திருப்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகமுட்டுகிறேன். செக்ஷன் 64 பிரகாரம் கோவில் பணத்தை எடுத்து ஏழைகளுக்கு அல்லது டெஸ்டிட்டியூட்டஸ்க்கு ஸ்தாபனங்கள் வைத்து அவர்களுக்கு இலவசமாகப் பள்ளிக்கூட வசதி, சாப்பாடு வசதி போன்றவைகள் தரலாம் என்று இருக்கிறது. Destitute, helpless and physically disabled persons whatever their religion என்றிருக்கிறது. வருகிற பணம், ஹிந்து கோவில்கள் அல்லது ஸ்தாபனங்களில் இருந்து வருகிறது. அந்தப் பணத்தை இந்து மதத்தவை

[Sri K. Vinayakam]

[28th April 1959]

சார்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் உபயோகிக்க வேண்டுமென்றில்லை. எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு உதவி செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. நோக்கம், பரந்த நோக்கமென்று நாம் சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர வேறு மதத்திலுள்ள பணத்தை, முஸ்லீம் அல்லது கிருஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த ஸ்தாபனங்களிலுள்ள பணம் ஹிந்துகளுக்கும் ஹிந்துப் பிள்ளைகளுக்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு போடுவதில் ஓரவஞ்சனை காட்டுவது சரியல்ல. அது பரந்த நோக்கமுமல்ல.

MR. SPEAKER : The hon. Member must finish his speech.

*** SRI K. VINAYAKAM :** பரம்பரை பாத்தியதை இருக்கவேண்டுமென்பதனுடைய உட்கருத்து நல்ல கருத்து. இருந்தாலும், இது துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுவதன் காரணமாகத்தான் நிர்வாகம் நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும் நடப்பதற்கு வேண்டி இந்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும்படியான கோவில்களில் கணக்கு வழக்கைப் பார்த்தால், பரம்பரையான டிரஸ்டி ஏதாவது ஒரு தவறு செய்துவிட்டால்கூட, உதவி டிரஸ்டி போடுவதற்குக்கூட முன்னால் இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் எந்தவிதமான ஆதரவும் கிடையாது. கணக்கு வழக்குகளை ஆடிச் செய்யும் பொழுது, ஒரு கோவிலில் ஒரு பொதி நெல் 120 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இன்னொரு கோவிலில் அதே சமயத்தில் ஒரு பொதி நெல் 85 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இரண்டையும் தான் ஆடிட்டர் ஆடிச் செய்கிறார். அந்த வகையிலே ஏதாவது தவறு இருந்தாலும்கூட, பரம்பரை டிரஸ்டி என்ற காரணத்திற்காக எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்று சொல்லி சலமமாக அந்த டிரஸ்டி விட்டுவிடப்படுகிறார். பொது மக்களுக்கு கோவில்களின் நிர்வாகத்தில் ஒரு உரிமை கொடுக்கவேண்டும். உதவி டிரஸ்டிகளை நியமிப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுத்த வேண்டும். 4, 5 வருஷங்கள் ஆகியும்கூட வரவேண்டிய வருமானம் வசூலாகவில்லை. சட்ட நுணுக்கங்களைக் கொண்டு கால தாமதம் ஆகிறது. பரம்பரை பாத்தியதை இருக்கும்படியான கோவில்களிலே பூரா சொத்துக்களும் ஒருவரே எழுதி வைத்திருந்தால், அந்தக் கோவிலைப் பொறுத்த வரையிலும் பரம்பரை பாத்தியதை இருக்கலாம். ஆனால் சில கோவில்களுக்குப் பலரிடமிருந்து சொத்துக்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. சர்க்கார் இதை யெல்லாம் ஆலோசித்து எல்லாக் கோவில்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்தக் கோவில்களுக்குள்ள சொத்துக்களெல்லாம் ஒருவரிடத்தி் விருந்து வந்ததா அல்லது பல பேர்களிடத்திலிருந்து வந்ததா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, பல பேர்களிடத்திலிருந்து சொத்துக்கள் வந்திருக்கிற கோவில்களில் பரம்பரை பாத்தியதை இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரு விதியைச் சேர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்; என்னுடைய ஆலோசனையும்கூட. அப்படி ஒரு மனப்பான்மையை எடுத்து இப்பொழுது சொல்லலாமே தவிர, கிறிஸ்தவ மதம் அல்லது முஸ்லீம் மதத்தில் இருப்பவர்களிடம் போய் இதைச் சொல்லி அவர்களைத் திருந்திச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக....

MR. SPEAKER : Let the hon. Member resume his seat. கடைசியாக என்று சொல்லிக்கொண்டு மேலே பேசிக்கொண்டுபோகக்கூடாது. அதோடு நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள். அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமசுவாமி பிள்ளை பேசுவார்.

28th April 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹிந்து மத பரிபாலன மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகும்பொழுது என்னுடைய ஒரு சில யோசனைகளைக் கூறிக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 6-வது பிரிவின் முதல் உப பிரிவின் ப்ரொவிலோ பிரகாரம் கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த அளவில் அங்குள்ள போர்டு இங்குள்ள ஏரியா கமிட்டிக்கு ஒப்பாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள போர்டின் நிலைமை என்ன என்று குறிப்பிட்டிருப்பதிலே அதிலே உள்ள “ wording ” கூட தப்பு என்று கருதுகிறேன். அந்தப் “ ப்ரொவிலோவில் ” பின் வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“ Provided that in respect of the transferred territory, the Kanyakumari Devaswom Board constituted under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), shall be deemed to be the Area Committee.”

இப்பொழுது திருவாங்கூர்-கொச்சி ஹிந்து மத ஸ்தாபனங்களின் சட்டம் நடை முறையிலே இல்லை. அது இங்கும் அமுலில் இல்லை. அமுல் நடத்தவும் முடியாது. அந்த போர்டு இயங்கவும் இல்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, கன்யாகுமரியிலே ஒரு போர்டு ஏற்படுத்துவதற்கு மசோதா தயாரித்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த போர்டின் நிலைமை என்ன, இந்த ஏரியா கமிட்டியின் நிலைமை என்ன என்பதுபற்றி நாம் ஆராய வேண்டும். இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி, கமிஷனர்தான் “ கார்ப்பரேஷன் ஸோல் ”. அவர்தான் நிர்வாகத்தினுடைய தலைவர். நீதி பரிபாலனம் அத்தனைக்கும் அவர்தான் பொறுப்பு. திருவாங்கூர்-கொச்சி சட்டப்படி அங்குள்ள போர்டு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹிந்து பிரதிநிதிகளைக் கொண்டது. அசெம்பிளியில் உள்ள ஹிந்து பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மெம்பர், மந்திரி சபையிலுள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஹிந்து மெம்பர், ராஜப்பிரமுக்கினால் நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட ஒரு மெம்பர் ஆகிய மூன்று மெம்பர்கள் அடங்கிய போர்டு அது. அந்த போர்டு இந்து மத ஸ்தாபனங்களை நிர்வாகம் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த போர்டின் கீழேதான் கமிஷனர், உதவி கமிஷனர் முதலிய அதிகாரிகள். ஆகையினாலே அங்கே இந்த நிர்வாகம் ஜனநாயக ரீதியிலே அமைந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ராஜப்பிரமுக் நாமினேஷன் செய்வது தவிர,—இதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல,—அரசியல் சட்டத்தின் 290-ஏ, 291, 362 ஆகிய மூன்று பிரிவுகளின் கீழும் இந்த உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகையினால் அத்தகைய ஸ்தாபனங்களின் உரிமைகளை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், “இன்கார்பரேட் அண்டு அன்இன் கார்பரேட் தேவஸ்வம்களுக்கு ” விதி விலக்கு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று. ஆனால், “ இன்கார்பரேட் அண்டு அன்இன்கார்பரேட் ” அல்லாத தேவஸ்வம்கள்கூட இந்த போர்டில் சேருவதற்கு இந்த மசோதாவில்தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 3-வது பிரிவின் பிரகாரம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நான் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். டிரஸ்டிகள் தாங்களாக சேரவேண்டுமென்றால், சேருவதற்கு முன்னாலுள்ள மசோதாவில் இடம் இல்லை. ஆகையால், இம்மாதிரி ஒரு விதியைச் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று கூறினார்கள். இந்த மசோதாவில் டிரஸ்டிகள், தாங்களாகவே சேருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலும் 37-வது பிரிவின்படி தாங்களாகவே டிரஸ்டிகள் சேருவதற்கான உரிமைகள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அரசியல் சட்டத்தின் 290-ஏ பிரிவின்படி

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

[28th April 1959]

13½ லட்சம் ரூபாய் தேவஸ்தங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹிந்து மெம்பர்கள் கொண்ட போர்டு நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த போர்டின் கீழ்தான் கமிஷனர், டெப்யூ கமிஷனர்கள் வருவார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெம்பர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும். அப்படியிருக்கும்பொழுது, அத்தகைய போர்டை ஏரியாக் கமிட்டிக்கு ஒப்பாகச் செய்வது உசிதமாகாது; நன்றாகவும் இருக்காது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அத்தகைய ஷரத்தை இந்த மசோதாவில் சேர்த்தாலும்கூட, அத்தகைய போர்டை ஏரியாக் கமிட்டியுடன் ஒப்பிடுவது அரசியல் சட்டத்தின்படி தவறானது, அது *Ultra vires of the State Legislature*. அது கோர்ட்டில் ஒரு நிமிஷம்கூட நிற்காது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் இன்று “ஸெகுலர் ஸ்டேட்” என்று சொல்லுகிறோம். மத ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போர்டு அமைத்து, அந்த போர்டு அந்த ஸ்தாபனங்களைப் பரிபாலனம் செய்யும் என்று அங்குபோல் இங்கும் செய்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். என்ன குறிப்பிட்டாலும் சரி அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை என்பது நிச்சயமாக எனக்குத் தெரியும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களைவிட சாதாரணமாக அதிகாரிகளைத் தான் சர்க்கார் அதிகமாக நம்புகிறார்களோ என்னவோ, என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளுக்குத்தான் உரிமைகள் கொடுப்பதற்கு முன்வருகிறார்களோ தவிர தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு, போர்டுக்கு அதிகாரம் வழங்குவதற்கு அவர்கள் முன்வரவில்லை. “ஸெகுலர் ஸ்டேட்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவ்வாறு செய்தால்தான் உசிதமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு கொண்டுவந்திருக்கும்படியான இந்த ஹிந்து மத தர்ம பரிபாலன மசோதாவை ஆதரித்துச்சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவின் அடிப்படை நோக்கம், ஏற்கெனவே இருக்கும் சட்டம் சம்பந்தமாக உயர் நீதி மன்றமும், டெல்லியில் இருக்கும் சுப்ரீம் கோர்ட்டும் கொடுத்தன தீர்ப்புகளுக்கு இணங்க இந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவது என்பதுதான். மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தைப் பார்க்கப் போனால், நிர்வாகத்தை இன்னும் சுலபமாகச் செய்வதற்காக சில ஷரத்துகளைச் சேர்த்தபோதிலும், ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்திலுள்ள குறைகளை நாம் பார்த்தால், அநேகமாக டிரஸ்டிகள் என்று யார் போய் இந்த மத பரிபாலன ஸ்தாபனங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத் தான் பூரண ஆதரவு கொடுக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : I want to know whether the hon. Member is supporting my amendment or opposing it.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : I am not speaking about the amendment. I want to express my views. That is all.

MR. SPEAKER : Why should the hon. Member be in a hurry?

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : ஆகவே யாரோ ஒரு சிலர் சொத்துக்களை எழுதி வைத்திருந்தாலும்கூட, பாம்பரையாக சொத்துக்களை விட்டுக் கொடுத்திருக்கும் கோவில்களுக்கு இருக்கும் சொத்துக்களைப்பற்றி யெல்லாம் சரியான விதத்தில் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை. இதைப்பற்றி சரியான முடிவை ஏரியாக் கமிட்டி சொன்னாலும்கூட, இந்தப் பிரச்சனைகள்

28th April 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

எல்லாம் உயர்ந்தி மன்றங்களில் போய்விடும்போது நிலைமை வேறு விதமாக மாறிவிடுகிறது. ஆகவே இப்போது இருக்கும்படியான சூழ்நிலையில் பரம்பரையாக டிரஸ்டி இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் உதவி டிரஸ்டி நியமிப்பதற்கும் இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு விதி இருக்க வேண்டும். அதோடு பரம்பரை டிரஸ்டிகளை நீக்குவது என்றால் கஷ்டம், அதே சமயத்தில் சாதாரண டிரஸ்டிகளை நீக்குவது என்றால் சலபமாக நீக்கிவிடலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் பேரில் ஏதாவது தவறுகளை நிரூபித்துவிட்டால் அவர்களை சலபமாக நீக்கிவிடலாம். ஆகவே பரம்பரையாக இருக்கின்ற டிரஸ்டிகளை நீக்க வேண்டும் என்றால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு பல இடங்களில் பரம்பரை டிரஸ்டி முறைகள் இருப்பதினால்தான் சரியான முறையில் காரியங்கள் ஒன்றும் நடப்பதில்லை. ஆகவே பரம்பரை டிரஸ்டிகளாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண டிரஸ்டிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் பராமரிக்கின்ற எல்லா சொத்துக்களையும் சர்வே செய்கின்ற முறையில் எல்லா சொத்துக்களைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் டிரஸ்டிகளை நியமிக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற பரம்பரை பாத்தியதையை மாற்றி சாதாரண டிரஸ்டி என்கிற முறையில் நியமனம் செய்தால் தான் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் நல்ல முறையில் இதன் மூலம் பலனடைவார்கள். அதற்குத் தகுந்த முறையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா இந்தச் சபைக்கு மீண்டும் வந்ததின் காரணம், மடங்களைப் பற்றி இதற்கு முன் நிறைவேற்றிய மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அதில் தெளிவான கருத்துக்கள் இல்லாததின் காரணமாக சபரீம் கோர்ட்டில் மடங்கள் பற்றிய கருத்துக்கள் செல்லத்தக்கதல்ல என்று சொன்னதின் காரணமாக, மடங்கள் பற்றிய விளக்கமான கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்காகத்தான் இப்போது இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நாம் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு விடப்போகிறோம். பொறுக்கு கமிட்டியில் பல சட்ட நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்ற இடுக்குகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து அவைகள் எல்லாம் மசோதாவில் இல்லாத வண்ணம் பார்த்து, ஊசி அளவு கூட இதில் இடம் இருந்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு பலர் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்பதையும் உணர்ந்து அம்மாதிரி இடுக்குகள் ஒன்றும் இல்லாத வண்ணம் பார்த்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் இதில் நாம் பல சட்ட நிபுணர்களைப் போட்டிருக்கிறோம். இந்த பொறுக்குக் கமிட்டி இதைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து நல்ல விதத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இப்போது மடங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தால் அரசாங்கம் இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது. எல்லா மடங்களும் சரியாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. அதே நேரத்தில் நன்றாக நடக்கின்ற மடங்களும் பல இருக்கின்றன. சங்கராச் சாரியார் மடத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு நடக்கின்ற நிர்வாகத்தைப் பார்த்தால் யாரும் குறை சொல்லுவதற்கில்லை. அதே போன்று தான் திருப்பனந்தான் மடமும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. கோவில் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது தருமபுரம் நடத்துகின்ற முறையைப் பார்த்தால் மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். இம்மாதிரி எல்லா மடங்களும் நடந்து

[Sri A. Vedarathnam]

[28th April 1959]

கொண்டிருந்தால் அரசாங்கம் இதில் தலையிட வேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது. குறிப்பாக தருமபுரம் போன்ற மடங்களில் நடக்கின்ற நிர்வாகத்தைப் பார்த்தால், அரசாங்கம் இதை ஏற்றெடுத்து நடத்தினால் கூட இவ்வளவு நல்ல முறையில் நடத்த முடியாது என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கு பல மடங்களிலும் அதனுடைய அபிப்பிராயம் ஒழுக்கக் குறைவாக நடந்துகொள்கிறார்கள். அதோடு அந்த மடங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற நிதிகள் எல்லாம் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்யப்படாததின் காரணமாக இன்றைக்கு அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாகத்தான் இப்போது இந்தத் திருத்த மசோதா சபை முன் வந்திருக்கிறது. இதற்கு மூலகாரணம் என்ன என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக மடாதிபதிகள் தங்கள் நிர்வாகத்தில் சரியான முறையில் பங்கு கொண்டு நடத்துகின்ற விஷயத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த ஆட்களை மடாதிபதிகளாக நியமிக்க வேண்டும். இப்போது நடந்து வருவது எப்படியென்றால் ஒருவர் காலஞ்சென்று விட்டால் அப்போது யார் கிடைக்கின்றார்களோ அவர்களை புது மடாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்து வைத்துவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் ஒன்றுமே தெரியாதவர்களைப் பற்றி மடாதிபதிகளாக நியமிப்பதினால் தான் மடங்களில் பலவிதமான ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இதில் இருக்கின்ற முறையில் சிறிது மாறுதல் ஏற்படுத்தினால் இம்மாதிரியான ஊழல்கள் நடப்பதற்கு இடமிருக்காது. ஆகவே இதற்கு ஒரு புதிய முறையைக் கையாள் வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ராமகிருஷ்ண மடத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு சன்னியாசம் வாங்க வேண்டுமென்றால் சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதனால்தான் அங்கு ஊழல்கள் நடப்பதில்லை. ஆறு வருட காலத்திற்கு கல்லூரிப் படிப்புக்கு மேல் பயிற்சி பெற வேண்டும். குறைந்தது கிராஜாஷன் இருக்க வேண்டும் என்று நியமித்திருக்கிறார்கள். எம். ஏ. படித்தவர்கள் கூட பயிற்சி பெற்று இன்றைக்கு சன்னியாசம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மடங்களில் இருப்பதைப் போன்று தற்குறிகளாக இருக்கின்றவர்கள் அங்கு கிடையாது. அவர்கள் தங்களுடைய பிரம்மச்சாரிய வாழ்க்கைக்குரிய பயிற்சி எல்லாம் நடந்த பின்னால் தான் சன்னியாசம் வாங்க முடியும். இவ்விதம் பொறுப்போடு சன்னியாசம் வாங்கிக்கொள்ளுகின்றவர்கள் தான் ஊழல்கள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளமுடியும். ஆகவே இம்மாதிரியான ஒரு முறையை எல்லா மடங்களிலும் மடாதிபதிகள் நியமிப்பதற்கு வகுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் நல்ல முறையில் நடக்கின்ற காரணத்தினால் தான் இன்றைக்கு ராமகிருஷ்ண மடத்தின் கிளைகள் மூலமாக அகில இந்திய ரீதியில் மட்டுமல்ல உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் சேவை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பல இடங்களில் சேவை செய்து வருவதன் காரணமாக இன்றைக்கு தென்னாட்டில் அவ்வைத்தைப் பற்றியும், சைவ சித்தாந்தத்தைப்பற்றியும் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சித்தாந்தங்களை எல்லாம் வட நாட்டில் பார்க்க முடியாது. தென்னாட்டில் தான் இருக்கிறது. அதே போன்றுதான் இசை சாதனம் தென்னாட்டில் தான் சிறந்தோங்குகிறது. இதன் மூலமாகத்தான் இந்தத்தத்துவங்கள் எல்லாம் இந்தியா முழுவதற்கும் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அரிய சேவை செய்வதைப் பார்த்துத்தான் நூற்றுக் கணக்கான அமெரிக்கர்கள் ராமகிருஷ்ண மடத்தில் சேர்ந்து சன்னியாசம் வாங்கிக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல, அவர்கள் தினமும் தீதை பாராயணம் செய்கின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். உபநிஷத்துகளைப் பாராயணம் செய்கின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியான முறையில் எல்லா மடங்களும் நடந்தது என்றால் அரசாங்கத்திற்குக் கலையே இருக்காது. அம்மாதிரிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுவது வரை மடங்களின் பேரில் இருக்கின்ற

28th April 1959]

[Sri A. Vedarathnam]

சொத்துக்கள் எல்லாம் எந்த நோக்கத்திற்காக நமது முன்னோர்கள் விட்டு கொடுத்தார்களோ அந்த நோக்கத்திற்காக இந்தச் சொத்துக்களை பயன்படுத்தி ஏன் எப்போதும் கவனிக்க வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு உண்டு என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்தில், நான் இன்னும் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொஞ்ச காலம் சென்னையிலே வந்திருந்த மாதிரித்திலே ஒரே நாஸ்திக மயமாக, இருள் சூழ்ந்து கொண்டிருந்த இடம், அஞ்சி எங்கேயோ ஒடிப்போய் ஒளிந்து கொண்டது போல ஆகிவிட்டது, சில மாதங்களுக்குள்ளே என்றவிஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி அந்தத் தத்துவத்தை பரப்புவதற்காக ஏற்பட்டவர்கள் அதைச் செய்யாமல் வேறு காரியத்தைச் செய்யப் புகுந்த காரணத்தால் நாஸ்திகம் ஒங்குகிறது என்ற விஷயத்தை அவர்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

4-40
p.m

வாரிசு பரம்பரை டிரஸ்டிகள் பற்றிய முக்கியமான சட்டம் வருகிறது. இந்தச் சட்டத்திலே, கோயில் தர்மகர்த்தாக்களாக வரவேண்டிய விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. பரம்பரை என்பது இரண்டுவிதமான பரம்பரை. தன் மகன், பேரன், கொள்ளுப் பேரன் என்று இப்படியாக டிரஸ்டிகள் வருவது ஒரு இனம். அம்மாதிரி மட்டத்திலே தர்மகர்த்தாக்களாக வருகின்றவர்கள் முதலில் பிரம்மசாரியாக இருந்து பிறகு சந்நியாசம் பெற்றவுடன், பரம்பரையாக வருவது ஆத்மீக பரம்பரை. எந்தத் தத்துவத்தை எந்தக் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காக இந்த ஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கிறார்களோ, அதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், அதில் பற்று உள்ளவர்கள், பக்தி உள்ளவர்கள் அதற்கு வாரிசாக வரவேண்டும். அது ஆத்மீக பரம்பரை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே தேறியவர்களைத் தான் அந்தப் பட்டத்துக்கு அனுமதிப்பது வழக்கம். அதுதான் சிறந்த முறை.

பரம்பரை டிரஸ்டிகளைப்பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். நல்ல ஆஸ்திகர்களாக இருக்கலாம். அவர்களுக்குப் பிறக்கிற பிள்ளை ச. ம. வாசு இருக்கலாம். அந்தப் பிள்ளை பரம்பரை டிரஸ்டியாக வந்து விட்டால் அந்த கோயிலும் அதிலுள்ள ஆண்டவனும் படும பாடு அந்தக் கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். ஆகையால், அது விஷயத்தில் யோசித்துச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆத்மீக பரம்பரை தான் சரியான பரம்பரை. அறிஞர்கள், மடாதிபதிகள், சந்நியாசிகள், எந்தப் பற்றும் இல்லாதவர்களாக வரவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய சந்நியாசிகள் தங்களுக்கு வாரிசுகளாக தங்கள் காலத்திலேயே ஏற்பாடு செய்து வைத்துவிடவேண்டுமென்று சட்டத்திலே நன்றாக இடம் அளித்துவிட வேண்டும். ஒரு மட்டத்தின் அதிபதியினுடைய காலத்திலேயே, அவருக்குப் பிறகு யார் பட்டத்திற்கு வரவேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்துவிடவேண்டும் என்று சட்டத்தில் கண்டிப்பாகவேண்டும். அத்தகைய ஒரு ஏற்பாடு இல்லாமலிருந்தால், அடிப்படையிலேயே தவறுதல் ஏற்பட்டு, படிப்படியாக எல்லாவற்றிலும் அந்தத் தவறு வந்தே தீரும் என்பதை நான் வலியுறுத்தி நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். இது முதல் விஷயம்.

அது மாதிரி இந்த ஸ்தாபனங்களில் டிரஸ்டியாக வருகிறவர்கள் எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசாக வருகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஆலயங்கள் இப்பொழுது நம்முடைய பராமரிப்பின் கீழ் வந்திருக்கின்றன. 27,000 ஆலயங்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஏராளமாக பட்டாளங்கள் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக இதிலே வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சாதாரண ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஐந்து, ஏழு வயது மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கின்ற உபாத்தியாயர்களுக்கு இரண்டு வருஷ காலம் பயிற்சி வேண்டுமென்று

[Sri A. Vedarathnam] [28th April 1959]

சொன்னால், ஒரு பெரிய தத்துவத்தைப் போதிக்கின்ற ஸ்தாபனங்களிலே இருக்கின்ற அந்த அதிகாரிகள், அதிலே வேலை பார்க்கின்ற குருக்கள்மார்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஒரு பயிற்சியும் இல்லாமல், தெருவிலே போகும் வழிப்போக்கனைப் பிடித்து இந்த இடத்தில் உட்கார வைப்பது நியாயமா என்ற விஷயத்தை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு பரீட்சை வைத்துத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். ஒரு ஆண்டு அல்லது பத்துமாத காலம், அல்லது ஏதோ கொஞ்ச காலத்திற்கு அந்தந்த மத சம்பந்தமான க்ரந்தங்களை அவர்கள் படிக்க வேண்டும். முக்கியமாக ஆலயங்கள் ஆகம சாஸ்திர அடிப்படையில் நடக்கின்ற காரணத்தால், நம்முடைய மாகாணத்தில் ஆகம பாடசாலைகள் இருக்க வேண்டும். அவை எங்கே இருக்கின்றன என்று அறிந்துகொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய பாடசாலைகள் பல இருந்தன. இப்பொழுது அவை மறைந்துபோய்விட்டன.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : “ஆகமம்” என்றால் என்ன என்று கேட்கின்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆகம பாடசாலைகளிலே ஓரளவு ஆகம நூல்களின் பண்டமெண்டல்களையாவது தெரிந்தவர்கள் இருக்கவேண்டும். “அத்வைதம்” என்பது காணப்படும் பொருள்கள் அத்தனையும் இறைவன் மயம் என்ற தத்துவத்தைக் குறிப்பது. சைவ சித்தாந்த தத்துவம் என்பது எல்லாம் அன்பு மயம், என்பதைக் குறிப்பது. அன்பே கடவுள் என்பது சைவசிந்தாந்தத்தினுடைய அடிப்படைத் தத்துவம். பரிபூரண சரணாகதி, இறைவனிடத்தில் அடைவது விவிஷ்டாத்வைதம். இதை எளிய முறையில், மனதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் பள்ளிக்கூடத்தில் போதிக்கப்படாத காரணத்தால், பிள்ளைகள் மதத்தைப் பற்றிய தெரிந்துகொள்ள முடியாத காரணத்தால், இன்றைக்கு அனேகம் பேர்கள், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் நம்முடைய ஹிந்து மதத்திலிருந்து பிற மதத்திற்கு மாறியிருக்கிறார்கள். விடுதலை பெற்ற பிறகு, அதிகமான அளவுக்கு மதம் மாறியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்று மதம் மாறியவர்களை நான் குறிப்பிடவில்லை. தங்களுடைய மதத்தின் தத்துவத்தை அறியாத காரணத்தால் பிற மதம் மாறியவர்களை நான் குறிப்பிடுகிறேன். மதத்தைப்பற்றி விஷயம் எதுவுமே தெரியாமலிருக்கும் காரணத்தால் இம்மாதிரி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் தான் ஸெக்யூலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிவிட்டதினால், இன்னும் அந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் ரொம்பக் குறைந்துவிட்ட காரணத்தால், மதத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. இதற்கெல்லாம் வழிசெய்ய வேண்டும். அதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். “காமன் குட்பண்டு” என்று ஏற்படுத்தி அதன்மூலமாக இதையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு “வாலண்டரி காண்ட் ரிப்பூஷன்” என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அது போதாது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் லைப்ரரி சட்டத்தின்படி நில வரி வருமானத்தில் காலண கொடுக்க வேண்டுமென்று வைத்திருப்பதுபோல், ஏராளமான தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு வருகிற வரும்படியிலிருந்தும் ஒரு பர்ஸண்டேஜ் எடுத்து, ஜீரணமான ஆலயங்களைப் பராமரிப்பதற்குச் செலவிடுவதோடு கூட, ஆயிரக்கணக்கான அணைதக் குழந்தைகள் பராமரிக்கப்படாமலிருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் வழிவகை செய்யவேண்டும். அணைதக் குழந்தைகள் இன்றைக்கு என்ன கதிக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு ஸ்தாபனங்களுக்கு மேற்பட்ட அணைத இல்லங்கள் கிருஸ்துவ

28th April 1959]

[Sri A. Vedarathnam]

மிஷனரிகளால் நடத்தப்படுகின்றன. கிருஸ்துவ மிஷனரிகள் நடத்துகிற அனாதை இல்லங்களுக்குப் போகும் ஹிந்து பிள்ளைகள் மறுபடியும் திரும்பி வரும்போது, 100-க்கு 99 பேர்களும் கிருஸ்துவ மதத்திற்கு மாறிவிடுகிறார்கள் ஒரு பிள்ளைகூட ஹிந்து மதத்தினனாகத் திரும்புகிறானா என்பது சந்தேகம். இது விஷயம் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏனென்றால், அந்த இளம் பிராயத்தில் அவர்களுக்கு அந்த மதத்தைப்பற்றி போதிக் கிற காரணத்தால் அவர்கள் தாங்களாகவே தங்களுடைய மதங்களை விட்டு விடுகிற நிலை வந்துவிடுகிறது. இப்பொழுது வந்திருக்கும் மசோதாவின் மூலமாகவாவது இந்த ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக எடுத்து நடத்தும்படி செய்ய வேண்டும். ராஜாஜி அவர்கள் பதவியில் இருந்த காலத்தில் இருபது அனாதாலயங்களை மடங்கள் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதெல்லாம் இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், அந்த முறையில் அவர்கள் நடத்தவேண்டும். இன்னும் வயது வந்தவர்கள், மத ஆராய்ச்சி செய்து, ஹிந்து மதத்தில் ஒன்றும் கிடையாது, பிற மதங்களில்தான் எல்லா விஷயங்களும் இருக்கின்றன என்று நம்பிப் போகிறவர்களைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால், ஐந்து வயது முதல் பதினைந்து வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகள் இம்மாதிரி பிற மதம் தழுவும்படியான நிலைமை வறுமை காரணமாக ஏற்படுமானால், அது ஹிந்து தருமத்திற்கு அவமானம், ஹிந்து தரும ஸ்தாபனங்களை நிர்வகிக்கின்ற அத்தனை பேருக்கும் அவமானம்—நான் இப்பொழுது சொல்லக்கூடிய வார்த்தைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கோப்பபடாமலும், வருத்தப்படாமலும் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்— ஹிந்து தரும பிரபலமான ஸ்தாபனங்களை நடத்துகிற அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவமானம் என்று கூட நான் கூறுவேன். ஆகையால், இந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு மிகவும் கஷ்டமானதல்ல. ஏனென்றால், அந்த ஸ்தாபனங்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு வேறு எங்கோ இங்கிலாந்து சிமெயிலேயிருந்து வருவது அல்ல. நமது சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தை வைத்துத்தான், பத்து ரூபாய் வீதம் கிடைக்கும் பணத்தை வைத்துத்தான் அனாதைப் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க முன் வருகிறார்கள். ஹிந்து பணத்தை வாங்கி அவர்கள் ஸ்தாபனத்தை நடத்தி, ஹிந்து பிள்ளைகளையெல்லாம் அந்த மதத்திலே சேர்க்கிறார்கள். இலங்கையில் சைவ கலா பிரசார சபை இருக்கிறது. 250, 300 ஸ்தாபனங்களையும் பள்ளிக்கூடங்களையும் அவர்கள் நடத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இந்த தரும ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக, கவனிப்பாரற்ற குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்காக ஒரு சரியான இடம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வரும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிஸ்டர் [ஸ்பீக்கர் இத்தருணத்தில் மணியடித்தார்.] மணி அடித்தாய்விட்டது. நான் பேச நிறைய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவகாசம் இல்லாததால் இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பிரஸ்தாப மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். ஹிந்து தருமத்தின் ஆலயங்கள், சொத்துக்கள் பராமரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுக்கான மசோதா என்றால் இந்த நாட்டின் நாகரிகத்தின் சின்னங்களையெல்லாம் பராமரிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் தார்மிக பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்த நடவடிக்கையெல்லாம் எடுக்கப்படுகிறதாகவே நான் கருதுகிறேன். ஹிந்து தருமத்தில் இன்றையதினம் இருக்கும் கவர்ச்சி மிகுந்த ஒரு கொள்கை எல்லா மதங்களையும் தன்னகத்தே சகிக்கக்கூடிய ஒரு பெருந்தன்மை, எல்லா மதங்களினுடைய மூதாதையர்கள், நாயகங்கள் எல்லாம் ஒரு நிலையிலிருந்து தருமத்தை, ஒழுக்க நெறியைப் பரப்பக் கூடியவர்கள் என்ற கொள்கையுடையது ஹிந்து தர்மம். உலகம் முழு

[Sri M. S. Selvarajan] [28th April 1959]

மைக்கும் சொல்லக்கூடிய பெருந்தன்மையான போக்கு உள்ள தருமம் என்ற நிலையில், இந்த ஹிந்து மத தரும பரிபாலன மசோதா இந்தத் தேசத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல் உலகம் முழுமைக்கும் சொந்தமாகவே நான் கருதுகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ளபடி ஆலயங்களையெல்லாம் சேர்த்து திட்டத்துடன் பராமரிப்பதற்காக, ஒழுங்கான முறையில் பராமரிப்பதற்காக அங்கங்கே வழி செய்யவேண்டுமென்று சில வருடங்களுக்கு முன்பே ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. கடந்த சில வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு என்று மசோதா கொண்டுவந்த நேரத்தில் ஹிந்து தருமத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு இழுக்கை பல காலமாக நீடித்து வந்த ஒரு குறைபாட்டை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் வழி செய்தது.

சில ஆலயங்களை பராமரிப்பதற்குப் போதிய பண வசதி இல்லை. அவைகளுக்குக் குறைந்த அளவில் வருமானம் வருகிறது. அநேகம் ஆலயங்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது. அவைகளுக்கு வருகிற வருமானத்தில் அந்த அந்த ஆலயங்களுடைய செலவிற்குப் போக எஞ்சி இருக்கக்கூடிய பணத்தை எடுத்து வருமானம் குறைவாக உள்ள ஆலயங்களுக்குச் செலவு செய்யலாம் என்று இம்மசோதாவில் வேண்டிய வழி வகை செய்யப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இன்றைய தினம் பெரிய ஆலயங்களுக்கு மதிப்புக்கு அதிகமாகவே வருமானம் வருகிறது. அவைகளுடைய கட்டிடங்கள் கோபுரங்கள் எல்லாம் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளின் கோபுரத்தை நாம் நம்முடைய நாகரீகத்தின் சின்னமாக நாட்டின் சின்னமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட கோபுரங்கள் இன்றையதினம் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகளை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகள் நம்முடைய கலைச் சின்னமாக விளங்குவதால் அவைகளை அடிக்கடி ரிப்பேர் செய்து நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகளைப்போன்று கோபுரங்கள் அமைக்க இன்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிட்டாலும் முடியாது. ஆலைய ரிப்பேர் என்ற பேரால் பெரிய தேவாலயங்களில் கூட ஒட்டை அடித்தல், வெள்ளை அடித்தல் போன்ற வேலைகளைத்தான் செய்து வருகிறார்கள். சிற்சில ஆலயங்களில் சிறிய ரிப்பேர் போன்ற வேலைகளையும் செய்து வருகிறார்கள். கோபுரச் சிதைவு மதிற் கட்டிடச் சிதைவு போன்றவைகளெல்லாம் அந்த அந்தக் கோவில் வருமானத்திலிருந்து சீர் செய்வதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் நாம் காணும் ஆலயச் சிறப்புகளை பிற்காலத்தில் கூட நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. காலக்கிரமத்தில் சேதம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையில் கூட சில ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பழுது பார்த்து பிற்காலத்திலும் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். வருங்காலத்தில் அவைகளை பராமரிப்பதற்கும் அவைகளுக்கு வேண்டிய நிதியையும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியாக ஒதுக்கி வைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய ஆலயங்களிலிருந்து எஞ்சி இருக்கக்கூடிய வருமானத்தை எடுத்து வருமானம் இல்லாத ஆலயங்களுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்பது ஒரு வரவேற்கத் தக்க விஷயம். அது ஒரு நல்ல திட்டம் என்றே கருதலாம்.

பல ஆலயங்களுக்கு நிதி தேவையாக இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து அவைகளை ஆங்காங்கே அடுத்துள்ள பெரிய ஆலயத்துடன் சேர்த்து ஒன்றுக்கு ஒன்று பிணைக்கூடிய அளவில் செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் இணைத்து அவைகளுக்கும் அதிக வருமானமுள்ள ஆலய நிதியிலிருந்து செலவு செய்ய வேண்டும். இதற்கும் ஒரு வழி வகை காண வேண்டும். இதன் மூலம் Needy Temples யை Sub—

28th April 1959]

[Sri M. S. Selvarajan]

temples ஆக்கலாம். அப்படி வருமானம் அதிகமாக வராத ஆலயங்களை பராமரிப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வசதி செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் எவ்வளவோ மடங்களுக்கும், தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் வருகின்றன. அவைகள் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. அவைகளை யெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து எந்த வகைக்கு நிதி ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டதோ அந்த வகைக்குச் செலவு செய்யப்படுகின்றனவா என்று பார்த்து அதன்படி செலவு செய்வதற்கு வழிவகை காண வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவ்விதம் செலவு செய்த பிறகு பாக்கி இருக்கக்கூடிய நிதியை எடுத்து வேறு நல்ல வகையில் செலவு செய்வதற்கு வழி வகை காணவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் அமைக்க வேண்டும். அப்படி நல்ல காரியங்களுக்குச் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற கமிஷனர்களுக்கு மடாதிபதிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை விட அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்குப் பூராவான அதிகாரத்தையும் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அமைத்து அந்தக் குழு அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். அசின்டெண்ட் கமிஷனருக்கு ஆலோசனை சொல்ல எரியாக் கமிட்டி இருக்கிறது. அதைப் போலவே கமிஷனருக்கும் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அமைத்து அவருக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய அளவில் நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதற்கு முன்பு ஆலயங்களில் எனக்கு முன் பேசிய சிலர், ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட இனத்தினர் பற்றி பிரஸ்தாபித்தனர். ஆலயங்கள் சம்பந்தப் பட்டவரை பிரவேசிக்கத்தக்க ஒரு சாரார் பிரவேசிக்க முடியாத ஹரிஜனங்களுடன் வேறு சில சமூகத்தினரும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஆலயங்களில் பிரவேசிக்கக்கூடிய நியாய பூர்வமான உரிமை இருந்தும் அவர்களால் ஆலயங்களின் உள்ளே போக முடியாத நிலைமை இருந்திருக்கிறது. அவர்களையெல்லாம் ஆலயங்களில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று கட்டுப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை நீக்குவதற்கு ஆலயப் பிரவேச சட்டம் மூலம் வழி வகை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ஹரிஜனங்களை கோவில் ட்ரஸ்டிகளாக நியமிப்பதற்கு சட்டரீதியாகத் தடை கிடையாது. எனினும் எனக்குக் கும் எரியாக் கமிட்டி அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வாதாடித்தான் ஒரு சில ஹரிஜனங்களை யாவது டிரஸ்டிகளாக நியமிக்க முடிகிறது. மற்றவர்கள் தயவில்தான் இப்பொழுது அவர்களை ட்ரஸ்டிகளாக நியமிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்த பட்சம் பெரிய ஆலயங்களில் அவர்களை சட்ட ரீதியாக ட்ரஸ்டிகளாக நியமிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்களை ட்ரஸ்டிகளாக நியமிக்கக் கூடிய இடங்களிலும் அவர்களில் ஒருவரையாவது ட்ரஸ்டிகளாக நியமிக்க வேண்டும். கட்டாயம் அவர்களை நிர்வாக அதிகாரிகளாகவும் நியமிக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். குறைந்தபட்சம் சில சத விகித உத்தி யோகமாவது கொடுக்க வேண்டும். அதையும் சட்ட ரீதியாக ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் எவ்வளவோ ஆலயங்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது. பல தர்ம காரியங்களுக்கு நிதியும் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பல ஏழை குழந்தைகளுக்குப் படிக்க வசதி

[Sri M. S. Selvarajan] [28th April 1959]

இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கு உணவளிப்பதற்கு இந்த நிதியிலிருந்து எடுத்துச் செலவு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மசோதாவில் அதற்கு வேண்டிய வழிவகையும் செய்யப்பட்டிருப்பது சந்தோஷத்துக்குரியது. சில கோயில்களின் நிதியிலிருந்து பாடசாலைகளை வைத்து நடத்துவதற்கு என்று நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பாடசாலை நிர்வாகப் பொறுப்பை ஆலயங்கள் நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பது என் கருத்து. அவைகளையெல்லாம் சரியானபடி நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். சட்டப்பிரகாரம் பாடசாலையில் சமயக் கல்வி புகட்டுவதற்கு தடையிருக்கிறது. ஆகவே முறைப்படி ஆலய நிர்வாகத்தில் நடத்தப்படும் பாடசாலைகளிலும் மத் போதனை செய்ய இயலாது. ஹாஸ்டல்களில் மதப் போதனைக்குத் தடையிலலை. ஆகவே ஆலய நிதியிலிருந்து ஹாஸ்டல் நடத்தி அதன் மூலம் ஹிந்து தர்மத்தை குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கலாம். அதற்கு வேண்டிய வழிவகையும் செய்ய வேண்டும். ஆகையால் தனிப்பட்ட முறையில் பாடசாலைகளை ஏற்று நடத்தாமல் ஹிந்து தர்மத்தின் கருத்தை உணர்த்துவதற்கு வசதியாக வழிவகை காண வேண்டும். ஆஸ்டல்களை அமைக்க எவ்வளவு தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவையும் அமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள பெரிய பெரிய ஆலயங்களாகிய திருச்செந்தூர், பழநி, மதுரை போன்ற பெரிய ஆலயங்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது. அவைகளுக்கு லட்சக்கணக்கான வருவாய் வருகிறது. அந்த வருமானத்திலிருந்தும் பல கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தலாம். இவைகளுக்குத் திருப்பதி போல தனிச் சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

இப்பொழுது பெரிய நிலப்பிரபுக்கள்தான் அதிகப்படியான வரி அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் ஆலயங்களுக்கும் மடங்களுக்கும் அதிகப்படியான நிலம் இருந்தும் கூட அவைகள் அதிகப்படியான வரி அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவதாக இல்லை. அவைகளை நிர்வகிக்கும் அதிகாரம் இப்பொழுது கமிஷனருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மடாதிபதிகளைவிட பன் மடங்கு அதிகாரம் கமிஷனருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர், டிபுடி கமிஷனர் செய்யக்கூடிய வேலைகள் கமிஷனர் வரையில் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. டிரஸ்டி போர்டுக்குத் தாவாயிருந்தால் சேர்மன் நியமனம் செய்வதுகூட கமிஷனருக்கு விடப்படுவது தேவையில்லை. அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனரே செய்யலாம். ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய ஏரியா கமிட்டிக்குச் சட்ட பூர்வமாக அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் பக்தர்களின் உற்சாகத்தைத் திரட்டி ஆலயப்பராமரிப்பு வேலைகளைச் செம்மையாய்ப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். அதன் பிறகு நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கும்.

இப்பொழுது கண்ட இடங்களில் கோவில்களைக் கட்டுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு வேலை ஒரு இடத்தில் நட்டு விட்டு அது கோவில் என்று கருதுகிறார்கள். போக்குவரத்து ரஸ்தாக்களைக்கூட தடை செய்யும் அளவில் சில இடங்களில் கோவில்கள் கட்டப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைப் போக்க வேண்டும். கோயில் கண்ட இடமெல்லாம் கும்பிடும் பழக்கமுள்ள நான் சொல்லுகிறேன், புதிது புதிதாக கோயில்கள் வேண்டியதில்லை. இருக்கிற கோயில்களைச் செம்மையாய் பராமரித்தால் போதுமானதென்று கண்ட இடங்களில் கோவில்களைக் கட்டுவதைத் தடுக்க வேண்டும். இது அரசியல் சட்ட ரீதியாக தடை செய்ய வேண்டும். இந்த இந்த இடங்களில் தான் கோவில்களை அமைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வரவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமானால் இந்த அரசாங்கம் அதற்குரிய சிபார்சு செய்யவேண்டும். அதைச் சட்டத்தின் மூலமாகச் செய்ய முடியாவிட்டால் நிர்வாக உத்தரவின் மூலம் தீரவேற்ற முடியுமா என்பதைக்கூட யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28th April 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

இன்றைய தினம் ஒருவரை ஒரு மதத்திலிருந்து மற்றொரு மதத்திற்கு மாற்றும் முயற்சி இருக்கிறது. ஒரு மதத்தின் இருக்கக்கூடிய குறையை மற்ற வர்கள் பெரிதுபடுத்தும் காலம் இது அல்ல. எல்லா மதத்தினரும் வாழக் கூடிய காலம் இது. எவ்விதம் ஆகாய விமானத்திலிருந்து கீழே பார்த்தால் எப்படி கட்டிடங்கள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாகத் தெரிகிறதோ அப்படியே மத சமயங்களை நன்குணர்ந்த பெரியவர்கள் எல்லா மதங்களையும் ஒரே மாதிரியாகக் காண்பார்கள். பெரிய நதிகளும், கண்ணாறுகளும், பெரியன் வாகவோ, சிறியனவாகவோ இருந்தாலும், ஆழ, நீள, அகலத்தில் மாறுபட்டிருந்தாலும் முடிவில் சமுத்திரத்தையே சேருவது போல, எல்லா மதங்களும் கடவுள் எனும் தர்ம சமுத்திரத்தைக் கூடுகின்றன. தர்மத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு சகல மதங்களும் ஐக்கிய முன்னணி அமைக்க வேண்டியகாலம் இது. தர்ம நெறியைக் காக்கக்கூடிய அளவில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் இதற்கு என்னுடைய வாழ்த்துரையையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபையை நான் மாலை ஒரு மணி 5 p.m. வரைக்கும் ஒத்தி வைக்கிறேன்.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Orders and Rules.

10. Notification issued with G.O. No. 400, Revenue, dated 10th February 1959, in regard to levy of Sales Tax on Cotton Waste at the stage of first sale under section 6 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

B.—Reports, Notifications and other papers.

12. Report on the Activities of the Medical Department for the half-year ended 20th June 1959.

13. The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.